IMF ÇARPIYOR

S. MURADBEYLİ

BİR «İSLÂMCI» GENÇ DAHA ŞEHİD EDİLDİ

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebîl

Herşey Hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *30 Aralık 1977*

Siyasî, edebî, tarihi, ilmî haftalık gazete ● *18 Muharrem 1398*

Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 105 / BEŞ LİRA / BİR DM.

İslâmcı gençlik

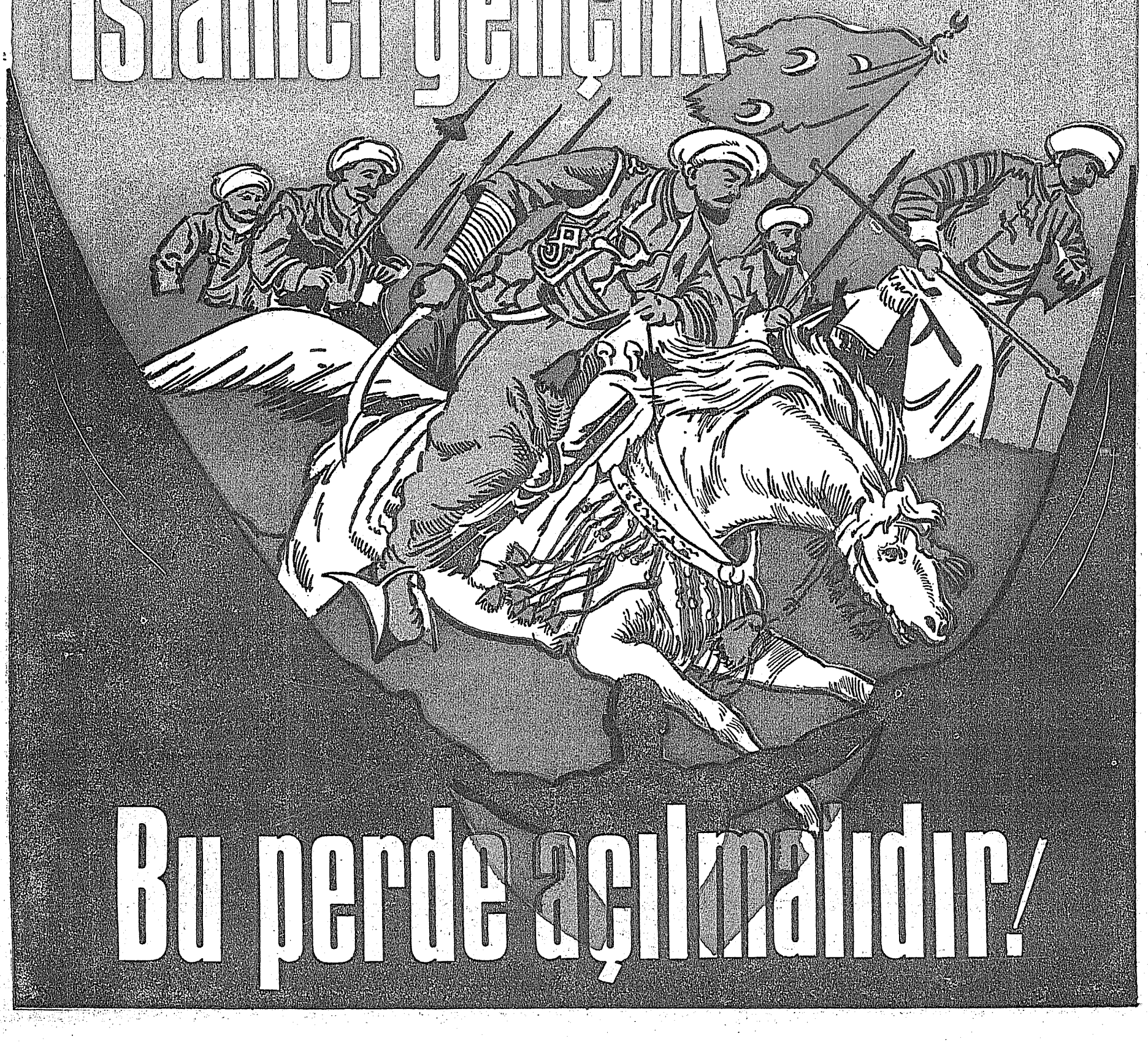

Bu perde açılmalıdır!

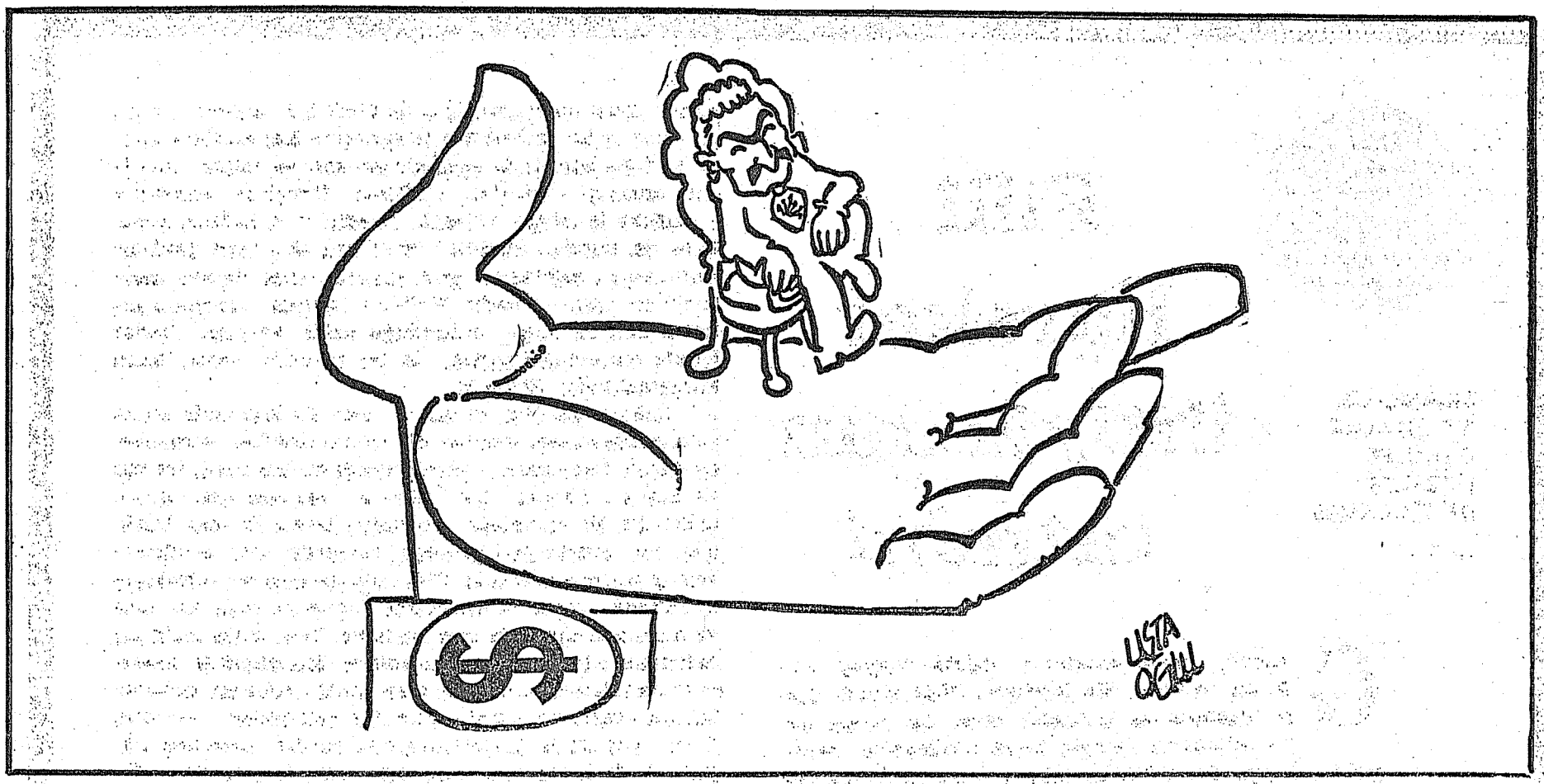

OKUYUCULARIMIZLA hasbihal

Üçüncü cildimize başlarken...

Sevgili okuyucularımız,

Hepimizin gazetesi Sebil'in ikinci senesini tamamlıyarak, bu sayı ile birlikte üç yaşına bastığı malûmdur. Çıplak elde ateş tutmak kabilinden tehlikeli mevzuları işleyen ve cesurâne bir mücâdele veren gazetemizin, -en değerli bir mensubu hapiste bulunmak ve hakkımızda yirmiden fazla dâvâ açılmış olmak şartıyla da olsa bugüne ulaşması, son derecede memnûniyet vericidir. Bu bakımdan yüzüncü sayımız dolayısıyla, sevgili okuyucularımıza izhar eylediğimiz teşekkürlerle, Cenâb-ı Hakk'ın bâr-ı gâh-ı ulûhiyetine arz eylediğimiz hamd-ü senâları burada bir kere daha tekrar etmek isteriz.

Üçüncü cildimize başlarken sizlere arzu ettiğiniz kadar yenilikler arzedemediğimiz için mütessiriz. Buna, içinde bulunduğumuz şartların müsaid olmadığını takdir edeceğinizden eminiz. Sâdece bir edebiyat sahifesi ilâve etmek ve haberler biraz daha çeşitlendirmekten ibâret kalan hamlelerimizin, yakın bir gelecekte sıcak teşvik ve alâkalarınızla artacağına inanıyoruz. Bilhassa her abonemizin, kendi abonesini yenilediklerden başka, asgarî üç yeni abone daha bulması hususundaki ricamızı burada bir kere daha tekrar etmek istiyoruz. Bu takdirde Sebil'imizin gitgide daha zengin bir muhtevaya kavuşmasından maadâ bir «günlük gazete» çıkarmamız da mümkün olacaktır. Geçen hafta bildirdiğimiz gibi, biz günlük gazeteyi sâdece kendi imkânlarımız elverdiği zaman çıkarmak istiyoruz. Başkalarının paralarını sarfetmek prensipimiz hâricidir. Bunun için her abonemizin asgarî üç yeni abone bulmasını kâfi addediyoruz.

Tabiatıyla bu ricamız sâdece idârehânemizde «abone olarak kayıtlı» bulunan kardeşlerimiz için vârid değildir. Sebil'imizi bâyilerden alanlar da aynı şeyi yapabilirler.

Bu hafta abonelerimize iki posta çeki havâle kâğıdı daha takdim ediyoruz. Bunların da biri altı aylık, diğeri senelik abone içindir. Ancak istenirse altı aylık olanı da üzerindeki miktar değiştirilerek senelik abone için kullanılabilir.

Bu arada bir hususu teyiden ifade edelim ki, posta çekiyle abone olanların havâleleri Ankara'daki posta çekleri umûmî merkezine gittikten sonra, orada biriktirilerek bize gönderilmektedir. Bu da gecikmelere sebep olmaktadır. Bu durum, eski aboneler için bir mahzur doğurmuyorsa da yeni abonelerin adreslerinin elimize gecikmiş olarak ulaşmasına müncer olmakta ve şikâyetlere sebep olmaktadır. Bunu önlemek maksadıyla, Sebil'imize ilk defa abone olanların posta çekini doldurur doldurmaz, durumu, ayrıca bir mektupla gazetemiz idârehânesine bildirmeleri matlub olan sür'at için son derecede faydalıdır. Aksi halde bazan birkaç aylık gecikmeler olmaktadır.

Önümüzdeki haftalar içinde Gazetemizin «Kılıçlaşan kalemler»inden biri olan Mustafa YAZGAN Bey kardeşimizin sürükleyici bir roman uslûbu içinde kaleme aldığı «HAC HÂTIRALARI»nı takdim eyliyeceğimizi müjdeleriz.

Cenâb-ı Hakk'ın selâmı, âtıfeti, rahmeti üzerinizde dâim olsun aziz okuyucularımız.

Sebil

OKUYUCU POSTASI

● **Osman IŞIK/Ş. Koçhisar:** Gönderdiğiniz kardeşlerin aboneleri yapılmıştır. Teşekkür ve selâmlarımızla

● **Burhan BARUT/Konya:** Mektubunuz üzerine, abonenizi adres değiştirerek, Bulduk Yılmaz'a göndermeye başladık. Yalnız mükerrer aboneyi tesbit edemedik. Şâyet bunun abone numarasını bize bildirirseniz iptal edebiliriz. Selâm ve duâlarımızla.

● **İlhami YILMAZ/ Kayseri:** İsimlerini bildirdiğiniz kardeşlerin gazetelerini gönderdik. Selâm ve dualarımızla...

● **Hilmi SELGEÇTİ/ Yenice - Karabük:** Adreslerini göndermiş olduğunuz ondört kardeşin abonelerini 103. sayımız itibariyle yaparak göndermeye başladık. Ittılâmıza sunar, çalışmalarımızdan dolayı teşekkürlerimizi bildiririz Selâmlar.

● **Guddûsi AKÇAY/ Adana:** Abone müddetiniz 109. sayımızda bitmektedir. Daha önce 100. sayımızda gazeteniz «adreste bulunmadığından» ibâresiyle PTT tarafından iâde edildiği için aboneniz kesilmiş. Şâyet eksik olan sayıları isterseniz. gönderebiliriz Selâmlar.

● **Mustafa TOPSAKAL/ Niksar:** Üzeyir Kardeşi abone yaptık. Sizin abone kaydınız da 32. sayımızda hitam bulmuştur. Gazetemiz için yaptığınız çalışmalardan dolayı sizlere müteşekkiriz. Bilmukabil duâlarımızla gözlerinizden öper. selâm ve sevgilerimizi sunarız. Cenab-ı Rabbül Âlemin bütün Ümmet-i Muhammed'in yardımcısı olsun (âmin).

● **Ömer ÖZKARA/ İstanbul:** 103. sayımız itibâriyle bir yıllık aboneniz yapılmıştır. Abone müddetiniz 155. sayımızda sona erecektir. Selâmlar.

başyazı

Fiilî hareket ihtiyâcının tatmini

İSLÂMCILIK VE İSLÂMCI GENÇLİK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

— 2 —

Gençlik, beşerî enerjinin -âdetâ- tuğyan ettiği bir devirdir. Bu keyfiyeti ifâde etmek üzere, lisanımızda gençlere -biraz da- **«kanı deli»** mânâsına gelmek üzere **«delikanlı»** denilmekte olduğu düşünülürse. mâşerî şuurun bu gerçeği o çağdaki insanlar için, bir nevi fârik ve mümeyyiz vasıf olarak gördüğü hususu kendiliğinden ortaya çıkar. Nefsânî iştihaların son derecede kabarık ve teaddî (aksiyon) meylinin fevkalâde kuvvetli bulunduğu bu devre, arzettiği tehlikelerden dolayı peygamber aleyhissalâtü vesselâm hazretlerinin mübârek lisanlarında **«cinnetten bir şu'be»** olarak tavsif buyurulmuştur

Ferd ve cemiyete bir taraftan sulh ve müsâlemet yolundan gitmeyi emreden ve bunu sisteminin en temel esaslarından biri olarak va'z eyleyen İslâm, diğer taraftan da, pek çok taaddî (aksiyon) kaidesi ihtiva etmektedir. Üstelik bu kaideleri **«âmir hüküm»** vasfıyla takdim eylemektedir ki, bunların hepsinin birden dinî ve ıstılâhî adı **«cihad»** dır.

Bu durum, sathî bir mütalea ile iktifa edildiğinde bir tezat gibi görülürse de, mes'elenin gerçeğine ulaşabilmek için, İslâm'daki **«sulh ve müsâlemet»** ile **«cihad»** tâbirlerinin şer'î manâlarını kavramak gerektir. Gerçekten sulh ve müsâlemet, hem ferd ve hem de cemiyet için asıl kabûl edilmekle beraber, bunun ihlâline bâis olabilecek hal ve şartların karşısına en zecrî tedbirlerle çıkan İslâm, miskinliğe (pasifliğe) açılan bütün kapıları sıkı sıkıya kapamıştır. Muharref Hristiyanlıktaki gibi **«bir yanağa tokat vurana öbürünün uzatılması»**nı emretmeyip, afv ve müsâmahayı ferdin takdirine bırakarak **«kısasda bir hayat vardır»** düsturunu koyması, bu gerçeği en müşahhas bir surette isbat eder. Sükûnun bozulması hâlinde, onun yeniden tesisini sağlamak kadar, en uzak geleceklerde dahi bir daha ihlâline manî olmak için, alınacak tedbirleri ve yapılacak icraatı mensuplarına ihmâl edilemez bir borç olarak yükler. **«Cihad»**a ise, telkin ve irşad yoluyla herşeyden önce kalbleri fethe memur bir faâliyet nazarıyla bakar

Gerçi İslâm'ın davâsı âlemşümûldür, o bütün beşeriyeti hidâyetin dünyevî ve uhrevî saâdetinden müstefid kılmak ister. Ancak, bunu gerçekleştirirken **«cebr»** e cevaz vermez. Onda harb bile **«tedâfüî»** olarak yani müdâfaa sûretinde tayin ve tanzim edilmiştir. Şu kadar ki; müdâfaa maksadıyla da olsa, bir kere başlamış bulunan harbde -gerekiyorsa- taarruzun meşrûiyetinden daha tabiî bir şey olamaz. Ancak bunda da bir takım aşırılıklara sürüklenilmekten kurtulmayı temin için **«eman müessesesi»** ni bir nevi korkuluk gibi va'zeylemiştir. Ruhu asırlardan beri İslâm ile yoğrulmuş bulunan miletimiz, bu gerçeği **«eman dileyene kılıç kalkmaz»** sûretinde formülleştirmiştir.

İslâmcı gençler, mücâdelelerinde inandıkları yüce İslâm nizâmının muhtevasındaki bu asîl kaideleri görmemezlikten gelemezler. Esâsen milletimizin örf ve âdetlerine yerleşmiş ve halkımızda bir nevi tabiat haline gelmiş bulunan bu hayat ve mücâdele uslûbu, bugünkü müslüman gençliğin de fârik bir vasfıdır. Ancak ne yazık ki; zamanımızda **«gâyenin her vasıtayı meşrû kıldığı»** sûretinde yaygınlaşan asrî ve sakîm mücâdele anlayışı yüzünden, «İslâmcı Gençlik» miskinlik (pasiflik) le itham edilegelmektedir. Bazı islâmcı gençlerin de, bundan kurtulabilmek için sâir bâtıl davâları benimseyen çağdaşları gibi, vurucu kırıcı olmaya meylettikleri görülmektedir. Halbuki, islâmcı gençliğin nihâî hedefi ve bağlı bulunduğu usûlî kaideler kadar içinde bulunduğu şartlar da, bu tutumu -asla- haklı kılmamaktadır Şöyle ki:

İslâmcı gençlik, yirminci asır Türkiyesinde adına **«zinde kuvvetler»** denilen bir takım zînüfuz zümrelerce, hiçbir fikre karşı eslenilmediği ölçüde derin bir kin ve gayza muhatab olan İslâm'ın galebesi için çırpınmaktadır. Bu bakımdan, kendisine teveccüh eden husûmet, sâir mücâdeleci gruplara teveccüh eden husûmetlerle, kıyas bile edilemez. Zira, diğerlerinin muvaffakiyeti hâlinde, bugünkü cemiyette değişecek fazla bir esâs ve müessese olmadığı meydandadır. Yani onlar nisbî bir değişiklik için kıyam hâlindedirler. Kendilerinin evsafı ve mücâdelelerinin matlûb olan nihâî neticeleri, muârızlarının evsafı ve ayakta tutmaya çalıştıkları nizamın fârik vasıfları ile kıyaslandığında bunlar arasında büyük bir fark mevcud olmadığı kolayca anlaşılır. Bu yüzden onlara karşı teveccüh eden husûmet, son derecede sönük bir dozda seyretmektedir. Bu durum islâmcı gençleri yanıltmamalı. Ve islâmcı gençler zannetmemelidirler ki; kendileri de bilfarz komünistler gibi kanlı bıçaklı bir sûrette sokağa döküldükleri takdirde, cinâyetler **«fâili meçhûl»** kalacak ve adliyeye sevkedilenler, bir kapıdan girip öbüründen çıkabileceklerdir! Aslâ!... Çünkü, Türkiye'deki mücâdele, satıhtaki nâmütenâhî değişik tezâhüre rağmen, aslında sâdece ve sâdece hak - bâtıl mücâdelesidir. Bâtılın muhtelif şûbeleri arasındaki kavga, asıl hedef olan seyirciyi oyuna dâhil etmek için birbirleriyle kumar oynayan üçkağıtçı sahtekârların hareketlerinden farksızdır. Hâdiselerin, sonunda Nasreddin Hoca fıkrasındaki gibi **«Yorgan gitti, kavga bitti!..»** gerçeğine sürüklenmesine meydan vermemelidir!..

Üstelik **«İslâmcı Gençlik»** henüz neşvü - nemâ hâlindedir. O'nun, yıllardan beri bu kavganın mümâresesi (antremanı) ile meşgûl bulunanların bir gün topunun birden karşısına çıkacağı muhakkaktır. Ancak, kat'î bir netice alınacak güç iktisap edilinceye kadar, sabır ve temkinin muhâfazası mecburiyeti, gözden uzak tutulmamalıdır.

İslâmcı Gençlik, şimdilik, dâvâsını umûmî mantığı içinde tezadsız bir sûrette kavramak üzere, zamanını okumaya ve kendini yetiştirmeye hasretmelidir. Teaddî meylini de, başta sünnet olan silâh tâlimi olmak, üzere yüzme vesâir sporlarla tatmin ederek kemmiyet ve keyfiyet itibariyle hazırlığını ikmâl yolunda bulunmalıdır. Hiçbir islâmcı gencin, elde edeceği netice değmedikçe burnunun dahi kanamasına gönlümüz râzı değildir.! Bunun miskinlik (pasiflik) olmadığını izah zor değildir. Bâtıl grupların gençlikteki tabiî teaddî meylini tahrik ederek, onları kendi saflarına çekmek hususundaki oyunlarına karşı İslâm'ın şuur ve mantığıyla gereken susturucu cevab verilmelidir!.

İslâmcı gençlik de, elbette birgün, vakur ve levent endamı ile bu kavga meydanında boy gösterecek, ve yerini alacaktır. Zira, hak adına mücâdelenin getirebileceği en son netice olan ölümün, nübüvvetten sonra mümkün ve muhtemel şereflerin en büyüğü yani **«şehâdet»** olduğuna inanmaktadır. Ancak bunun, -her hâlükârda- İslâm'ın mücâdele için va'zettiği yukarıda bahsi geçen ulvî kaideler çerçevesi dahilinde gerçekleşeceği muhakkaktır. Bu da bir defa olacaktır: Nihâî neticeyi istihsâle muktedir olacağı gün!.....

NOT :

Gelecek hafta İslâmcı Genclikte «Lider Kadro İhtiyacı» üzerinde duracağız.

Kadir Misıroğlu

DÜNDEN YARINA — M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

ÂKİF

Yirmi sene kadar oluyor. Doğup büyüdüğüm, bütün yerli halkını tanıdığım mahallemizde yeni bir adam görülmeye başlamıştı. Mahalle kahvesine hiç çıkmayan, **«Kitapları tamam iki muhâcir arabası ile taşınan»**, bu yeni kiracı hakkında, o kadar garip sözler söylenmişti ki, zavallı adam zihinlerde âdeta hırçınlığın, titizliğin, kabalığın bir timsâli kesilmişti.

Lâkin doğrusunu söylemek lâzım gelirse yeni kiracının melek gibi temiz ve nurlu yüzü, bütün o şayiaları dinleyenlerin değil söyleyenlerin nazarında bile hükümsüz bırakıyordu.

Bir Cuma günü üç beş arkadaş, bu yeni kiracıyı ziyarete gittik. Adamcağız bizi gâyet sevimli bir yüzle kabul etti. Yalnız kahve ikram edemiyeceğini söyledi.

«— Afvedersiniz, refikam ihtiyar bir kadındır, iş görecek halde değil. Hizmetçimiz yok. Ben sizi bırakıp kahve pişirmekle meşgul olsam, tabii onu da siz istemiyeceksiniz...»

«— Aman efendim. Kahveyi her yerde içebiliriz. Lâkin efendimin meclisini bir yerde bulamayız.»

Hakikaten, hâne sahibinin üç çeyrek kadar süren sohbeti o kadar lâtif, o kadar faydalı o kadar yüksekti ki, saatlerce devam etseydi usanmak şöyle dursun, doyamıyacaktık.

Lâkin daha beklemeye imkân yoktu. Çünkü adamcağız sözünü bitirir bitirmez, artık kendisini yalnız bırakmamız lâzım geleceğini, gâyet açık bir lisan ile belirtmişti. Biz bu mübârek zâtın elini öpüp çıkarken, arasıra meclisinden istifâde edebilir miyiz, diye sorduk. Cuma günleri namazdan sonra bir saat kadar bizimle meşgul olabileceğini söyledi.

Artık yeni kiracının hırçınlığı ve kabalığı hakkındaki rivâyetlerin nereden çıktığı anlaşılıyordu:

Hiç şüphe yok, bîçârenin irfan ve çalışma odasını mahalle kahvesine çevirmek, hikmetli araştırmalara hasr edeceği kıymetli zamanını, sebze piyasasından bahs ile geçirmek için, akın akın geldiler, istediklerini bulamayınca adamcağıza hücum ettiler.

Uzatmayalım, birinci meclisinden daha parlak olan ikinci sohbet üzerine, şu adamdan ders okusak temennisi beşimizi de işgâle başladı. Öbür ziyaretimizde elini öpüp dışarı çıkarken ayrı ayrı ricada bulunduk.

«— Çocuklar! Siz okumak istiyorsunuz. Güzel arzu, lâkin benden okuyabilmek için, birçok sıkıntıya katlanmak lâzım ki, ben sizde o tahammülü göremiyorum. Evvelâ ders zamanlarını ben tâyin edeceğim. Bir de bu muayyen zamanlarda beşiniz birden hazır bulunacaksınız. Sonra söylediğim sözleri can kulağı ile dinleyeceksiniz. Anlamadığınız bahisleri anlamış gibi görünmeyeceksiniz, yâni tekrar tekrar soracaksınız. Hele ben hangi usûlü, hangi kitabı istersem itirâzsız kabul edeceksiniz. Bu şartlar dâhilinde okuyabilecekseniz başlayalım. Yoksa ne kendinizi yorun, ne beni!

«— Başüstüne efendim, hepsini kabul ettik. Hatta bir bu kadar teklifiniz daha olsaydı onu da kabul ederdik. Hamd olsun çocuk değiliz. Aklı başında adamlarız. Hiç efendimiz o kıymetli zamanınızı bizim menfaatimize feda etmek kadar büyüklük gösterirseniz de biz çalışmamazlık eder miyiz?»

«— Pekâlâ! Erken gelmek, yahut geç gitmek, yahut bir akşam gelmeyip de onun yerine bir başka akşam gelmek gibi yolsuzlukları asla hoş göremem. İyi düşünün.»

İlk Salı akşamı dakikası dakikasına beş arkadaş hocamızın evine gittik. Filhakika bize öyle mâlûmat verdi ki anlamamak, anladıktan sonra da hayran olmamak kaabil değildi.

İkinci dersin tesadüf ettiği Cuma günü hocanın evine beş dakika geç gitmiştik. Zira arkadaşlarımızın ikisi vaktiyle gelememişti. Hoca gecikmenin sebebini sert bir çehre ile sormaktan geri kalmamıştı.

Dördüncü derste içimizden biri hiç gelemedi.

Beşincide ise üç kişi buluşup gidebildik. İki arkadaşımızın biri derse başlandıktan yarım saat sonra, diğeri ders bitmesine on dakikadan az zaman kala yetişebildi.

«— Anlaşıldı çocuklar! Siz dersten ziyade nasihat almaya muhtaç imişsiniz! Hani verdiğiniz sözler nerede kaldı? Hani siz hayrını, şerrini tanır adamlar idiniz? Lâkin kabahat bende ki şimdiye kadar ettiğim tecrübelere kanmadım da hâlâ bu memlekette adam arıyorum. Hâlâ sizin gibilerin sûret-i haktan görünmesine aldanıyorum! Doğru, hayrınızı şerrinizi tanıyorsunuz.. Lâkin sizi hayra sevk etmek için arkanızdan sopayı, şerden men için de göğsünüzden dipçiği eksik etmemeli..»

İçimizden biri, ortada bu kadar hiddete mahal göremediğini, söylemez mi!

«— Ne demek! Dünyada daha neye kızılır? Ben sırf Allah rızası için size karşı bir taahhüdde bulundum.

Siz de sırf kendi menfaatiniz için bana karşı bir taahhüdde bulundunuz. Şimdi siz sözünüzde durmuyorsunuz, yalancılık ediyorsunuz. Benim olanca intizâmımı, rahatımı bozuyorsunuz da, hâlâ meydanda kızacak ne var, diyorsunuz! Haydi şuradan cehennem olun!»

●

Yukarıya biraz sadeleştirerek aldığımız yazı, merhum Mehmed Akif Ersoy'a âiddir. «Eski Hatıralar» başlığı ile Sırâtımüstakîm mecmuasının 23 Eylül 1326 (1910) tarihli 109. sayısında çıkmıştır.

İşte 67 sene evvel yazılmış bir yazı... Milletçe toparlanabilmemiz için en fazla muhtaç, fakat maalesef o kadar da mahrum olduğumuz bir haslet ve disiplinden bahsediyor.

Acaba bugün değişen bir şey var mı? Elli sene, yüz sene evvelisi ile kıyaslıyarak ilerledik, adam olduk diye kendimizi aldatmayalım. Gün günden beter olmaktayız.. Ciddî isek, ayni vaktı beraber yaşadığımız etrafımızdaki milletlerle kıyaslar yapmalıyız..

Merhum Akif Bey, o zaman yazısını şöyle bitirmişti. Ayni temenniyi ne yazık ki bugün de tekrarlıyoruz:

●

Bakıyorum, ayrı ayrı pek iyi adamlarız. Bizi medeniyette dünyalar kadar geride bırakan milletlerin efrâdında bizdeki büyüklükler yok. Sonra bakıyorum, bir yere gelince, bir hey'et-i ictimâiye teşkiledemiyoruz. Çünkü o terbiyeden mahrumuz. İşte bizim muhtaç olduğumuz terbiye, asıl bu ikinci terbiye olacak.

●

Resmî ve kanûnî mecburiyetler olmadan, Müslümanlar tarafından hayırla anılmak ne güzel şey!

Âkifimiz bu saadete eren kullardandır; seviliyor ve rahmetle yâd ediliyor. Fakat aynı derecede anlaşılmaya da çalışılsa ne kadar isâbetli ve faydalı olacak!

Bu maksatla pek duyulmamış bir yazısı ile imanî tefekkürü uyandıran bir şiirini aldım. Bu beyitler birinci Safahat'taki «Geçinme Belâsı» adlı manzûmedendir

Efendimiz'in sancağı altındaki bütün büyüklerimizi seviyor ve onlara kavuşmayı arzuluyoruz. Rabbimiz onlara ve bizlere rahmet kılsın.

Yaradılışın Sırrı Karşısında

İNSAN

Çıplaktır o, ister ki, soğuklarda ısınsın
Bir dam çatarak her gece altında barınsın.
İster yiyecek şey, giyecek şey, yakacak şey...
Bin türlü havâic daha var bunlara der-pey.
Âvâre beşer işte bu bâzâr-ı cihanda,
Her gün yeni bir kâr peşinden cevelânda.
Maksad bu kadar dağdağadan bir yaşamaktır..
Lâkin bunun altında ne maksad olacaktır?
Heyhat, onu idrâk için i'mâl-i hayâle
Yok vakti. Bütün demleri mevkuf cidâle!
İnsan ki, onun rûh ile insanlığı kaaim,
Dâim oluyor cisminin âmâline hâdim.
Gelseydi eğer rûhunu i'lâya da nevbet,
Anlardı nedir, belki, hayâtındaki gâyet.
Bir anladığım varsa şudur: Hâlik-ı âlem;
Hilkat kalıversin, diye, bir ukde-i mübhem,
Daldırmada insanları hâcât-ı hayâta,
Döndürmede ezhânı bütün başka cihâta.

İNSAN çıplak ve zayıftır. Barınacak eve, yiyeceğe, gi- ihtiyaçları vardır. Dünyada hayatı boyunca çalışıp kazanmak için koşuşup durur. Bütün bu gayretlerin, diyeceğe ve yakacağa muhtaçtır. Ayrıca daha pek çok dinip yorulmaların maksadı «yaşamak»tır... Fakat acaba yaşamaktan «maksad» nedir?

Ne yazık ki, onun bu maksadı düşünmeye vakti yoktur. Bütün günleri sadece yaşamak için çalışmakla geçer.

«İnsan»ın insanlığı «ruh» iledir. Halbuki yalnız bedeni için çalışıyor. Eğer ruhunu yüceltme yolunda da çalışmaya sıra gelseydi, belki o zaman dünyaya gelmesinin ve yaşamasının asıl sebebini anlardı. Fakat buna hiç bir zaman vakit bulamıyor...

Şunu anlıyorum ki: Âlemin yaradıcısı olan Allah, yaradılışın sırrı gizli kalsın, çözülemesin diye, insanları hayâtın ihtiyaçları içine daldırmakta ve onların zihinlerini böylece başka taraflara döndürmektedir...

BİZ BİZE

Ve onun yanındakiler kâfir'lere karşı sert, birbirlerine karşı merhametlidirler

Fetih/29

Bizim büyüklerimiz talihsiz insanlardır. Kadr ü kıymet bilmez bir millete büyük oldukları için...

İslâm milleti âhirete intikal etmiş veya hayatta bulunan mânâ ve fikir adamlarını, anlamıyor; anlamaya da çalışmıyor. Bugün onun, bazı kimseleri: «Şeyhim, efendim, üstadım, ağabeyim, büyüğümüz» diye tebcil etmesi, sathîdir, geçicidir.

«Büyük»ü büyük yapan asıl meziyetler ve vasıflar nelerdir? Kimseyi alâkadar etmiyor. Bu özelliklerin öğrenilip, takdir ve taklid olunması mühim değildir!..

Herkes, «büyük»ün bir hâlinden hoşlanıp onunla yetiniyor. Yarın hevesi geçerse, terk etmekte tereddüd etmeyecektir.

Şu halde sevilip sayılan, aslında, adı geçen zat değildir. Herkes sadece kendi nefsine âşık bulunuyor.

Mehmed Âkif merhumun onbeş bin mısraı bulan şiirleri ve koca bir cildi dolduracak kadar vaaz, tercüme ve yazıları vardır. Ömrünü İslâm yolunda geçirmiş, çalışmış, Kuran'ı hayatında yaşamak için çok ızdırap çekmiş bir adamdır. Âkif Bey, Müslüman milletinin hakkıyla büyüğü olan bir zattır. Ve tabii bu yüzden de okunmaz, bilinmez. Onu sevdiğini sananların çoğu hoşuna giden birkaç şiirinden başkasını okumamışlardır. Eserlerinin asıl İslâmî fikir ve mânâ dolu yerleri, zahmet vereceği için dokunulmadan durur.

Âkif Bey ve benzerlerini, eserlerinin tamamını okuyup anlamadan tenkide kalkışmak, ise insanı büyük vebâl altına sokar.

Aziz okuyucu dost,

Yazılarını, eserlerini okuduğun, istifâde ettiğin kimselerin aleyhinde ulu orta konuşma. Bugün, İslâm ümmetini düşünmek, onun için üzülmek ve birşeyler yapmaya, yazmaya çalışmak, onları yeteri kadar yorup yıpratmaktadır. Şahıslar üzerinde fazla durma, tecessüs etme, fitneyi uyandırma. Faydalı buluyorsan oku, değilse bırak, başkasına bak.

Ve ey yazar dostlarım,

Yazı yazmış olmak için değil, okuyana faydalı olmak, hakkı tebliğ etmek için yazalım. Dağarcığımız tükendi mi, bir kenara çekilip doldurmaya bakalım. Köşeleri, sayfaları boş yere işgâl etmeyelim. Yalnız Hak için, hakkı söyleyelim. Herhangi bir hizbi, derneği, partiyi değil, İslâmı ve İslâm kardeşliğini düşünerek kaleme sarılalım. Kardeşlerimiz arasında yatıştırıcı, sulhcü ve birleştirici olalım. İslâma hizmet etmiş merhumlarımız veya muâsırlarımız aleyhinde bulunmayalım, iğneyi kendimizde deneyelim. Hayırla anılmak istiyorsak, ta'n ü teşni' yolunu açmayalım, hürmeti kırmayalım. Halkımızı ve gençlerimizi, ilme, itidâle ve sükûnete sevk edelim. Cesurluğumuz, câhillerinki gibi olmasın, vesselâm.

«Allahım; Sen ümmet-i Muhammed'e acı.» **M.E.D.**

TÜRKÇESİ — Ahmed SELÂMÎ

Garb çöküyor!..

İnsan zihni hâkim olduğu müddetçe insanoğlunun seâdet bulamıyacağı apaçık gözler önünde duruyor. Tâ ilk asırlardan beri bu böyle. İnsan zihni insanı bilebilseydi, elbetde sözümüz olmazdı. İnsanın insanı bilebilmesi için ise, insanın yaratıcısının, insan olması iktiza eder.. Mâdem insanı insan yaratmamışdır, öyle ise insan, insanı bilemez.. İnsan, insanı bilemiyeceğine bilemediğine göre de, insanın insana tâbi olarak mes'ud olması mümkün değil. Daha doğrusu muha'

Öyle ise nedir bu bir sürü ideoloji, doktrin, kânûn, «düzen» izim, ilke v.s.?

İnsanlığın bugüne kadar devâm eden ömrü boyunca, insan zihninin mahsulü olan bir tek doktrin var mıdır ki, beşeriyete seâdet getirebilimiş olsun?.. Yokdur. Ve bundan sonra da olmıyacakdır.

ÇÜNKİ İNSANIN YARATICISI İNSAN OLMADIĞI İÇİN, İNSANI BİLENİN İNSAN OLMASI MUHAL...

Mes'ele bu kadar basitdir. Ve, aya çıkıp gezme hesablarına akıl erdiren insanoğlu, bu temelin temeli olan basit mes'eleyi fikredemediği içindir ki, iptidâî mi iptidâî...

O hangi 20 nci asır medeniyetiymiş?

İnsanın tabi, olacağı en temel nizâmı, en baş ve ilk insanlık vazîfesi olarak idrâk edemiyen beşer, aya değil, güneşe de çıksa bunlar zikretdiğimiz ana mevzuun yanında, deveye nisbetle bir sivrisinek bile olamaz...

Garb denilen mekân, kendi öz rûhiyâtı ve iç mahremiyeti ile gene kendi mekânında görüldüğü ve tedkîk edildiği zaman, herşey çok daha iyi anlaşılıyor. Tekniğin topyekûn müesseseleşdiği ve maddî plânda hiçbir noksan taşımamak üzere sistemleştiği bir Almanya, beşere mahsus en mükemmel siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî kanunları da taşıdığı halde, bugün ruh hastası bir organizmadan (uzviyetden) başka birşey değil... Çünki ellerindeki teknik, kendilerini tanımaya yardımcı olamıyor. Bu teknik, insanın fıtratında saklı suallerin cevâbını getirmiyor. Ellerindeki beşerî münâsebetleri tanzim edici kânûn ve nizamlarda da, fıtratta saklı olan suallerin cevâbı gene nâmevcûd...

İşte bunun için, maddî refâhın hemen yanında, ma'nevî çıkmazlar, karanlıklar, soğuk, bulanık ve alkolik çehreler... Ruh hastalıkları ve alkoliklik öylesine başdöndürücü nisbetler de seyrediyor ki, ürkmemek mümkin değil. Aile müessesesi hakkındaki telâkkîleri, alabildiğine gevşek ve lâçka... Bunun için de babanın oğula, oğulun babaya sâhib oluşu, şüphelerin elinde tuzla buz... Hulâsa garb, ambalajı çok güzel çürük ve bozuk bir konserveden ibaret..

Demek ki diyor insan, garb medeniyeti diye, garbın siyâsî iktisâdî, içtimâî ve hukûkî bütün nizamlarını İslâm âlemine taşımaya teşne olanlar, bu ambalaja kanmış geri zekâlılarımız imiş... Ve bizi yıllardır avutanlar ve garbın çürük ve bozuk iç dünyâsını içimize arlanmadan sokanlar, bu cinnetlik çaptaki ihânetleri, medeniyet adına irtikâb etmişler... Tek kelimeyle İslâm âlemi, nâmütenâhî çapta bir hâinliğe kurban gitmişdir. Yeri gelmişken şu kadarına da işâret ederiz ki def'i mazarrat celb-i menâfiden evlâdır kâide-i külliyesi mu'cibince, memleketimiz bu batıcı mazarratları defetmedikçe kendini aslâ toparlıyamıyacakdır. «Batı» diyen aslını inkâr kaçkınları Ankara'da saltanat sürdüğü müddetçe de Türkiye'nin belini doğrultmasına imkân yokdur

Garbda bugün, ruh hastalığının alabildiğine artmasının tek sebebi olarak ortada durduğu doktorlarca ifâde edilen siyâsî, içtimâî ve hukukî topyekûn nizamlar, Ankara gibi merkezlerin ağızlarından atılmadığı müddetçe, bu kabil şarklı idârecilere müslüman gözüyle de aslâ bakılamaz.

İnsanı, insan bilene değil de, insanı bilmediği mutlak olan garblının siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî nizamlarına teslim etmek, vatanı kurtarmak değil, olsa olsa vatanı kültür emperyalizmi yoluyla teslîm etmekdir.

Türkiye misâlini zikretmekle, bütün ortaşark ülkelerini de içine alan bir izâhın yapıldığı kabûl edilmelidir.

Bugün dünyâ, şarkıyla olsun garbıyla olsun, buhran içindedir. Düşünen kafalar için bir tek çare, insanı, insanın tasallutundan kurtarmak.. Başka çâre olamıyacağını ilkçağlardan beri biribirlerini yalanlayıp duran felsefi ekoller ortaya koyduğu gibi, son asrın avrupa medeniyeti denilen Anka kuşu da apaçık meydana çıkarmış bulunuyor.

İnsanlığın en temel mes'elesi, dünyâda mes'ûd olmaksa, bunun da yegâne çâresi, insanın, insanın yaratıcısına yani bilicisine tâbi olmasıdır. Garb medeniyeti denilerek gözde büyütülen teknik irtifâ ise, henüz kendi öz vasatında bile seâdete medâr olmakdan alabildiğine uzak bulunuyor.

Maddenin seâdet getirmediği, bugün garbın düşünen kafaları tarafından bile yazılıp söylenmeye başlamış bulunuyor. Bu müthiş hakîkat, bizim şahsiyet müflisleri tarafından ne zaman anlaşılacak bakalım?.

Belki bu hakîkatı da garb söylerse inanırlar...

Kadir Mısıroğlu
Amerika'da zenci Müslümanlık hareketi
Sebil Yayınevi

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 20 55 29

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selahaddin Eş

163'ün pençesinde cezâevinde 27'nci hafta

IMF ÇARPIYOR!

S. Muradbeyli

İMF, son yıllarda hemen her geri kalmış ülke vatandaşının diline pelesenk olan, **ve kapitalist emperyalizmin tarassut kulesi olarak vazife gören «İnternatiônal Manitair Funds»** (Uluslararası Para Fonu) teşkilatının isminin başharflerinden meydana gelmiş bir rûmuzdur ama, sadece bu kadar değil.. İMF **üç harften ibaret basit bir rûmuz olmakla kalmıyor, kapitalist emperyalizmin istikbalini, hatta ikinci kademede komünist emperyalizmle dünyayı nüfuz sahalarına bölmek hususunda gerçekleştirdiği âhengi bozabilecek her gelişmeyi boğuyor. Hedefine giderken, uzun vâdeli, dolambaçlı yollar gösterenleri dahi safdışı ediyor, çarpıyor.**

Geçen hafta Portekiz'de düşürdüğü Mario Suerez hükûmeti onun hedefine giden yolu uzatıyordu, onun için çarptı. Türkiye'de ise, son bir kaç yıldan beri, bütün tertiplere rağmen safdışı edilemiyen «islâmî restorasyon hareketi»nin son mahallî seçimlerden sonra da safdışı edilemiyecek bir nüve, bir öz halinde durduğunu tesbit edince, daha önceden muhtelif ihtimallere göre hazırladığı çeşitli senaryolardan en zarurî olanını mahallî seçimler sonrasında derhal sahnelemekte tereddüd etmedi. Bu yazı yazılırken İMF Türkiye'de son salvolarını atmaya hazırlanıyordu, AP+MSP+MHP karma hükûmetine... Seçim meydanlarında, neşriyat vasıtalarında, radyo - TV.larda **«MSP'ye verilen rey CHP'ye verilmiş demektir»** diye nâra atan Süleyman bey ve hempâları şimdi bu neticeyi önceden beklediklerini gizlemek isteyen bir yapmacık hüzünle de olsa karşılarındaki tabloyu seyrederken aynı sözü söyleyebilirler mi? Yoksa, tek başına bir CHP veya CHP+AP karma hükûmetini teşkil ettirebilmek için Adalet Partisi'nden birer-birer istifa eden ve aralarında eski müftülerin de bulunduğu bu milletvekili arkadaşlarının **«AP demek, temel meselelere bakış ve çözüm yolu aramakta CHP demektir»** mânasını lisan-ı hal ile anlatmalarından bir şeyler anlamıyor gibi mi davranacaklardır?

Mahallî seçimlerde de umumî seçimlerdeki dalavereler çevrildiği, üç milyona yakın mükerrer ve sahte rey kullanıldığı ve iştirak nisbeti de yüzde 56 gibi oldukça düşük olduğu halde **(ki, İstanbul'da iştirak nisbeti, yüzde 37'dir)** kullanılan reylerin, bir umumî seçim yapılmış olsaydı partiler arasında şöyle bir tablo çıkarabileceği hesaplanmıştır: **CHP: 220, AP: 190, MSP: 20, MHP: 19....** Yani, bu seçim şu anda, tek başına bir CHP veya AP iktidarı getirmeyeceğinin objektif muta'larını vermiştir. Eğer böyle olmasaydı da, tek başına bir iktidar getirebileceği ihtimalini ortaya çıkarsaydı, hiç tereddüd edilmeksizin, aynı İslâm-dışı güçler derhal bir **«erken seçim»**e gidebilirlerdi. Ama o yolun pek güvenilir olmadığı da son mahallî seçimlerle yeniden ortaya çıkınca; kapitalistiyle, komünistiyle, masonuyla, faşistiyle, şahsperestiyle, Lions veya rotaryeniyle ayrı ayrı arz-ı endâm etmenin mahzurlarını gidermek için, iktisadî bir zarûret bahanesiyle ve bu zarûretin tedaî ettirdiği, çağrıştırdığı tehditleri de silâh olarak kullanıp İMF'nin Türkiye üzerine yüklenmesi operasyonunda gecikilmedi. Esasen, ferâset sahiplerince bu, beklenmiyen bir gelişme değildi. Türkiye'de **İslâmî rastorasyon hareketi,** siyasî plândaki gücü aritmetik nisbet olarak taşıdığı kıymetle kabil-i telif olmayacak bir şekilde, devlete yön veriyordu; Devleti kendi tarafına doğru çekemese dahi, hiç değilse başka taraflara gitmsine de engel oluyordu. Bu güç kırılmalıydı; İMF'in **altın diktatörlüğü** daha fazla sabredemezdi.

Çünkü, geniş kitlelerde her geçen an, daha bir derinlemesine şûurlanma hareketi gelişiyordu, içten içe... İflâs eden lâik-kapitalist sistemden yüz çevirenlerin ekseriyeti her ne kadar sosyalist nazariyelere doğru kayıyor idiyseler de, kendilerine İslâm inancı, şûurlarına nakşedilecek tarzda anlatıldığı zaman, bu kitlelerin dahi kesin tercih yapılmak gibi bir noktada ve işin iç yüzünü kavradıkları anda; şûurundan habersiz olunca da milletimizin ortak vasfı olan İslâm'ın ihtiyat kuvveti olarak yerlerini alması ihtimali kuvvetliydi: iste bu husus kaale alınmazlık edilemezdi.

Öyleyse, bütün şer güçlerin bütün şirretliklerini hep birden ortaya dökmeleri sûretiyle böyle bir kesin tercih anını zorlamaktansa, sadece iktisadî zarûretler cümlesinden olmak üzere İMF öne sürülmeliydi, şimdi olan budur, Türkiye'de...

İMF Türkiye'de nelere karşı çıkıyor ve neleri istiyordu?

● Ağır sanayi hamlelerini geri bırak!... Sen sanâyileşemezsin!... Salça fabrikası sana yeter!...

● Paranın değerini yüzde 35-40 nisbetinde düşür (devalüe et) **ki, hammaddelerini de, mamûl maddelerini, zirâî mahsulünü de daha ucuz bir şekilde alalım; teknolojik üstünlüğü elinde tutan ilerlemiş ülkelerin zavallı insanları maddî işba (doygunluk) bakımından bir sıkıntı çekmesinler!..**

● Kabarık bütçe yapma, bütçenizin denk olmasına dikkat et ki, hayal gücün körelsin, borç seni kamçılamasın, korkutsun!... Yüzde beşten fazla bir kalkınma hızı plânlarsan, İşime gelmez!... AET ile iyi geçin, NATO'nun emrini iyi dinle!..

● Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Plânını benim verdiğim direktiflere göre tanzim et!. O, «manevî kalkınma hamlesi» dediğiniz şey dünyanın neresinde vardır?. Güldürmeyin insanı.. Manevî kalkınma ne demekmiş... Gelecek iktidarları değil, gelecek nesilleri dahi ipotek altına o alacak, onları çağdışı düşüncelere göre islâmca yetiştirecek ve devrimlerinize karşı ilgreti bir bakışı temin edecek bu tip plânlamalara asla cevaz ve dahi elimde tuttuğum bütün dünya bankalarının kredilerini verdirmem, bilesin!

Evet İMF'nin nice zamandan beri Türkiye'ye empoze etmeye çalıştığı hususlar, aşağı - yukarı bu tıp taleplerden ibarettir.

Üstelik, İsrail ile Mısır'ı barış eşiğine kadar getirip, Doğu Akdeniz'de Rusya'ya karşı da bir üstünlük temin eden kapitalist - hristiyan emperyalizmi bu üstünlüğü heba etmemek için Türk-Yunan ihtilâfının temelini teşkil eden Kıbrıs, Adalar (Ege) **Denizi** ve **Batı Trakya** mes'elelerinde Yunanistan'ın ve bütün Batı'nın canını sıkan gelişmeleri de durdurup, Türkiye'yi itaatkâr bir hale sokmak, NATO'nun güneydoğu kanadını yeniden iyice tahkim etmek için Türkiye'yi dize getirmeliydi. Fakat, NATO veya AET gibi teşekküllerin siyasî - askerî baskı metodları Anadolu insanının rûhundaki istiklâl aşkını yeniden depreştirip bir aksülâmele sevkedebilirdi. Ama, bu istekleri **«bir iktisadî zarûret olarak dikte ettirebilirsek, aynı geniş, şümullü aksülâmel meydana gelmeyebilir»** diyen emperyalist - müstemlekeci güçler; bu durumu iyi hesap ettiklerinden İMF'i öne sürmüşlerdir ve gerçekten de öyle ciddî bir aksülâmel meydana gelmemiştir, henüz...

Ne ibretlidir ki, dün Sultan Vahdeddin'leri ve etrafındaki devlet erkânını, işgal edilmiş topraklarını, vatanlarını kurtarmak yolunda; **doğruluğu - yanlışlığı** her zaman münâkaşa edilebilir usûllerle Batı karşısında tâvizkâr yollardan giderek netice elde etmek istedikleri için halâ resmî tarihlerde **«hain ve alçak»** olarak suçlayan bir düzenin bağlıları; şimdi 1920'ler Türkiye'sinden çok daha müsbet şartları hâiz oldukları halde, sırf Türkiye'deki İslâmî hareketin Devlete doğru tırmanmasını durdurabilmek ve devlet kadrolarından geniş çapta yeni bir tasfiye yapabilmek için **gâvurlarla işbirliği** yapmaktan çekinmemektedirler. Ve bahâne de iktisadî zarûretler... Halbuki bu zarüretlerdir ki, dirler. Ve bahâne de iktisadî zarûretler... Halbuki bu zarûretlerdir ki dir.

Dilerseniz, biz sözün burasında İMF'in neler istediğine, dünyaya nasıl çengeller attığına dair görüşleri, İMF'in temel mantığı açısından dile getiren ünlü İngiliz iktisadçılarından **Prof. Joan Robinson'**un geçen hafta İstanbul'da verdiği konferansta söyledikleriyle bağlıyalım ki; belki bugünlerde Türkiye'de İMF'in dikte ettiği şekilde bir hükûmet kurulursa, bu hükûmetin geçici kredi kaynaklarıyla rahata kavuşturulacağını ve fakat **akrebin zehirinin kuyruğunda olması misali,** bu kredilerin sonunda Türkiye'yi nasıl bir ahtapotun kolları arasına atacağını görelim. Diyor ki Robinson:

«Batı iktisadî düşüncesi sermâye mevzuunda aldatıcı bir düşünceye sahiptir. Bu safsata, sermâyenin Batı iktisadında bir üretim faktörü olarak ele alınmasından doğmaktadır. Yardım ve borç verme hadisesi, sermâye ihracı biçiminde sunulmaktadır. Son yirmi yıldan fazla bir zamandır zengin ülkeler yardım ve borç biçiminde sermâye transferinde bulunmaktadırlar. Sermâye transferinin iktisadî gelişmeyi hızlandıracağı düşüncesi 19 ncu yüzyıl tecrübelerine dayanarak yapılır. Bugün yapılan yardımlara sermâye transferi demek oldukça zordur. Bu, öncelikle döviz arzıdır. Bunun büyük bir kısmı, ya borç ödemesinde kullanılır, yahut da dışarıdan gelen müşavirlerin ihtiyaç gösterdikleri sahalara aktarılır. Batı'nın serbest piyasa felsefesi ithalat ve ihracat düşüncesine dayanır. İthalat ve ihracatın temel hedefi ise ferdî talepleri karşılayıp, doyurmaktır. Bu ise kalkınma mânasına alınamaz. «Kalkınma iktisadî ayrı bir daldır. Lüks hayat özlemiyle yapılan imâlat ve ithalat öy-

(Devamı Yedinci Sahifemizde)

Şu DÜZEN dedikleri

Mehmet Yaşkaya

Maksad, bağcı dövmek ...

● «Düzenin» hediyesi, iskâmbil kâğıdı kuyruğunun resmidir...

Birkaç yıldan beri Türkiye -âdeta- bir kuyruklar ülkesi oldu. Her adımda mutlaka bir kuyruğa rastlamak veya lüzumlu bir ihtiyaç için herhangi bir kuyrukta sıra beklemek olağan hâle geldi.

Dolmuşta, belediye otobüsünde veya şurada burada bir araya gelenlerin dillerinde mevcud kuyruklardan şikâyeti tutunuz da bu kuyrukların müsebbipleri hakkında uluorta veryansın edenleri görmek, hatta bunların içlerinden biri de kendimiz olmak da tabiileşti...

Ülkemizde mevcud oligarşik düzen'in elinin altında bulundurduğu ve bürokrasinin emrine girdiği hemen herşeyde şikâyeti yapılmayan ne kaldı ki!..

Hani Deve'ye sormuşlar:

«— Boynun neden eğri?» diye. O da cevap vermiş:

«— Nerem doğru ki!»

İşte bizim ülkemiz de bu deve'nin misâline döndü artık.

Fakat mes'ele bu değil. Asıl mes'ele, bizi bu hâle getirene kadar ellerinden geleni yapan ve yarım asırdır hiç bir mes'elemizde istikrarlı ve dirâyetli bir idâre gösteremeyenleri bütün güçleri ile destekleyerek, yazar ve çizerleriyle bizi, biz yapan unsurları bir bir yıkanlar, her nedense bugün kendi yaptıklarından daha çok şikâyetçi oluşlarıdır. İşte bütün mes'ele burada düğümlenmektedir.

Bir kere bu şikayetlere kimin hakkı var, kimin yok, onu ortaya çıkaralım. Bu düzen'i savunanların mı, oligarşiyi müdafaa edenlerin mi, bürokratların mı, yoksa yıllardır mevcûd düzen'in müslüman halkımıza ters düştüğünü ve onun bize göre olmadığını haykıran bizlerin mi?

Bu ülkeyi, bu günlere biz getirmediğimize göre elbette şikâyet bizim hakkımızdır. Öyleyse, bu düzen'de onlara şikâyet hakkı yoktur. Onlar böyle istediler, batılı olalım, Avrupa seviyesine çıkalım, din ile devlet işlerini ayıralım dediler ve neticede böyle oldu...

Sonunda olan oldu bizlere...

X X X

Kuyruklardan bahsetmiştik. Gerçekten kuyruğun her çeşidini görmüştük ama, «İSKAMBİL KAĞIDI» kuyruğuna rastlamamıştık. Bu «DÜZEN» sâyesinde onu da gördük.

İşte yukarıda kupürünü neşrettiğimiz habere bakınız. «Bu da bir İskambil kuyruğu». Ama işin acı tarafı nedir bilir misiniz? Rulet, mulet gibi kumar âletleri ve bu İskambil kağıtlarının patronluğunu, «umumi ve tabii felâket anlarında şefkatli kollarını felâketzedelere uzatan» KIZILAY yapmakta. Bu madalyonun bir yüzü.

İkinci yüzü daha da acı. Bu «KÜMAR» denen âfet'in âletlerinin yapılması için de 70 sente ihtiyacı olan DÜZEN'in yılda dışarıya YİRMİ MİLYON LİRALIK DÖVİZ ödemesi.

Tencere dibin kara, seninki benden kara...

Dişinden tırnağından artırarak hayatında bir kere HAC'ca gidişine avaz avaz «DÖVİZ SIKINTISI ÇEKİYORUZ!» diye bağıranların, nasıl olur da milyonlarca memleket evlâdını işsiz, güçsüz bırakan, nice âile ocaklarını söndüren bu kağıt parçaları için ödenen dövizler, bu ilerici - lâik kafaların hatırına gelmez?

— Neden gelmez...

Çünkü, Maksatları «Üzüm yemek değil, bağcı dövmek» olanlar, böyle olmasından memnundurlar.

Bizim için de, ne üzümü yedirtecek, ne de bağcı döydürmeyecek zaman ne vakit gelir dersiniz?

IMF çarpıyor

lesine bir tüketim modeli meydana getirir ki, sonunda iç kaynaklara yönelen bu tüketim ortaya şu çaprazık meseleleri çıkarır:

- Yatırımlara harcanacak döviz kaynakları çar-cur edilir.
- İç kaynaklar tüketime yönelir.
- İstihdam sahası açacak yatırımlardan uzaklaşılır.
- Ağır bir borçlanma yükü altına girilir.

Bunların tersini tatbik eden ekonomilere, yani ÜLKESİNE ÜRETİCİ YATIRIMLAR YAPAN, DÖVİZ KAYNAKLARINI ÜRETİCİ YATIRIMLARA BAĞLIYAN, İŞSİZLİĞİ ÖNLEMEYİ HEDEF ALAN (yani, sınıf çatışmasını, iç düşmanlığı engelleyici çareler arayan) EKONOMİLERE BATI EKONOMİLERİ ZATEN YARDIM YAPMAZ, ÇÜNKÜ BORÇ VEREN ÜLKELER BUNU KENDİ İHRACAT İMKÂNLARINI ve İKTİSADİ HEGEMONYALARINI ARTTIRMAK İÇİN YAPMAKTADIRLAR. VE, İMF de HER GİTTİĞİ ÜLKEYE YOKSULLUK ve FELÂKET GÖTÜRÜYOR!»

Bu sözlerin ışığı altında, Türkiye'de, İMF'de, İMF'den ÇUŞ (Çok Uluslu Şirket)'lere ve içerdeki montaj sanayi imparatorlarına kadar çeşitli çevrelerin oynamak istedikleri oyunları ve hele son günlerde, Türkiye'nin paravana önündeki en zengin kişisi olarak gözüken Vehbi Koç'un «enerji yatırımları (ki montaj mamûlâtının kullanılması için bu çok önemlidir) dışındaki bütün sanayi yatırımlarının iktisadî buhran atlatılıncaya kadar ertelenmesini isteyen beyanatına varıncaya kadar her şeyi yeni baştan düşünüp değerlendirmekte gecikmemek lâzımdır. Son kalan dona-kalır. Ve, milletimiz galiba yeni bir dona-kalma halinin eşiğinde!..

S. Muradbeyli

İmanlı gençler namlunun ucunda

BİR «İSLÂMCI» GENÇ DAHA ŞEHİD EDİLDİ

Memleketimizde uzun zamandan beri bir türlü önü alınamayan **«kanlı anarşi»**, kurbanları arasına yine **islâmcı bir genci** alarak mes'ûliyetsiz bir şekilde yoluna dolu dizgin devam ediyor.

Nitekim geçtiğimiz haftalar içinde Ankara'da bir İmam-Hatib mektebi talebesinin boğazı kesilerek şehid edilmesinden sonra, yine geçen hafta Edirne İmam-Hatib mektebi talebesi olan Erdoğan Tuna, **bu «düzen'in maskaraları»** bir grup genç talebe tarafından hunharca bıçaklanarak şehid edilmiştir.

17 yaşındaki Edirne İmam - Hatib talebesi Erdoğan Tuna, mektebine gitmekte iken otuzar kişilik iki grup halinde gözü dönmüş kâtillerin saldırısına uğradı. 17 yerinden aldığı ağır bıçak darbesi neticesinde hastaneye kaldırılan Tuna, yapılan müdâhaleye rağmen kurtarılamayarak vefat etmiştir.

Erdoğan Tuna'nın şehid edilmesi hâdisesi üzerine Ankara MTTB şûbesi ve Akıncılar Umum merkezi birer beyannâme neşrederek mütecâvizleri **«düzenin maskaraları»** olarak vasıflandırmışlar ve **«Bunlar komünizme karşı görüntüsü veren emperyalist güçlerin güdümünde ve düzenin âdi uşaklarıdırlar. Bu hâdisenin bütün müslümanlara, dost ve düşmanını tanıması bakımından bir ders olmasını diler, müslümanların da mücâdelelerinde kesin tavırlarını ortaya koymalarını ister, şehid kardeşimize yüce Rabbimizden bol rahmet, kederli âilesine, arkadaşlarına ve yakınlarına ve bütün müslüman kardeşlerimize başsağlığı dileriz»** demişlerdir.

Erdoğan Tuna'nın cenâzesi doğduğu yer olan Gümüşhane'nin Şirân kazası Telme köyüne götürülerek kanlı göz yaşları arasında defnedilmiştir.

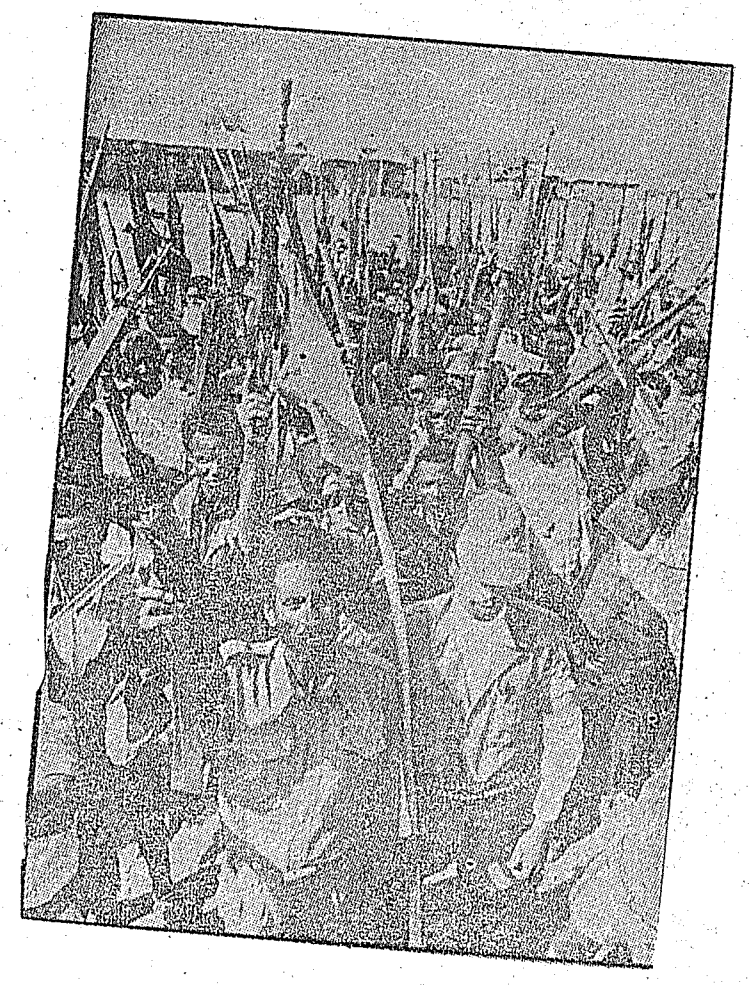

Etyopya'da hıristiyan tahakkümü karşısında silâha sarılan binlerce Eritre'li mücâhidin rejime karşı mücâdelesi devam ediyor...

Eritre'de kan gövdeyi götürüyor...

Tarihte müslümanların ilk hicret ettikleri ülke olarak bilinen Habeşistan yeni adıyla Etiyopya'da yaşayan Eritreli müslüman halka yapılan zulüm ve baskı gün geçtikçe fazlalaşmaktadır. Nitekim verilen son haberlere göre Etiyopya kuvvetleri Eritre'de bir köy halkının tamamını katlettikleri, bir çok kadın, çocuk ve yaşlı erkeklerin bıçaklanarak öldürüldükleri, hamile kadınların da süngülenerek karınlarının deşildiği bildirilmekte ve bu usûlle **yarım milyon Eritreli müslümanın öldürüldüğü** belirtilmektedir.

Yıllardan beri Hristiyan Etiyopya kuvvetleriyle hürriyet mücâdelesi veren Eritreli müslümanlara karşı, son günlerde tadbik edilen bu vahşiyâne katliam Dünya Müslümanları arasında derin bir teessüre sebep olmuştur. Hürriyet Mücâdelelerini ancak zengin müslüman ülkelerden aldıkları yardımlarla devam ettiren Eritreli müslümanlar, hristiyan Etiyopya askerî diktasına karşı Moro ve Filipinler'deki müslüman kardeşleri gibi, Allahdan aldıkları güç ve kuvvetle mücâdelelerine devam edeceklerini ve sonunda Hakkın gâlip geleceğini söylemektedirler.

Nitekim Eritre Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi Lideri olan Osman Salem, Somali'nin başşehri Mogadişu'da yaptığı bir basın toplantısında, «Eritre gerillalarının bütün vahşiyâne katliamlara rağmen Etiyopya topraklarının büyük bir bölümünü ellerinde tutmakta olduğunu söyleyerek, **«1978 yılı Eritre halkının istiklâline kavuşmuş yılı olacaktır. Biz Etiyopya askerî hükûmeti ile görüşmeye hazırız. Ancak görüşmeler için ön şart olarak Etiyopyanın, Eritre'nin istiklâli ve kendi geleceğini tâyir etme düstûru nu kabul etmesinin gerektiğini bilmesi lâzım gelir»** demiştir..

Bu "suç

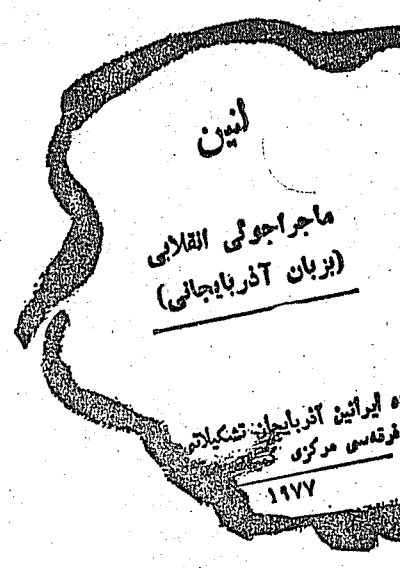

KULAKL

Beynelmilel komünizm, içeride ve dışarıdan yaptığı sinsi ve menfu propagandanın şümülü hâricinde h kimseyi bırakmak istemiyor. Evvelc birkaç nümûnesini neşrettiğimiz türk çe ve lâtin harfleriyle matbû neşr yata şimdi birtakım İslâm harfleriyl basılan gazete ve dergileri ile ilâv etmişlerdir. İhtimâl Türkiye'de mu kim olup da sâdece İslâm harfleriyl okuryazar bulunan kimseleri de kc münizmin yüksek fikirlerinden (mahrum bırakmamak için bu yola git mişlerdir.

Bakınız, yukarıda kapak klişesin gördüğünüz broşür Türkçe'dir v

Şah hâlâ «eğleniyor»

Geçen hafta olduğu gibi, sened birkaç kere tabiî âfetlerle harâb hâline gelen, zâten yoksulluk ve aç lıkla mücâdele de takatsiz ve mecalsi durumda bulunan ve bu tabiî âfetle neticesinde de bir hayli yıpranan İran halkının başında bulunan Alevi ŞAH bu âfetlere aldırış etmeksizin zevk ve sefâsına halkın ızdırabına bakma dan devam ediyor.

Haclı emperyalizmin kuklası va ziyetinde olan ŞAH, tahtını korumal maksadıyla İran halkına yaptığı zulüm ve baskılar yetmezmiş gibi, ülkesine gelen güzel kadınlara da -aslında halkının en tabii hakkı olan- avuç dolusu hediye ve mücevherler vererek, bir anlık zevk ü sefâsını yaşamaktadır.

Aşk macerâları bütün dünyad dillerde dolaşan ve çapkınlığıyla bü yük bir üne sâhib olan İran Şahı, son olarak İran'da bir filim çekimi için gelen Amerikalı bir kadın artisti, husûsi sarayına hapsederek onunla gününü gün etmektedir. Amerikalı kadın artist, Şah'ın kendisine tahsis ettiği şahane bir kadillakla filim setine gelip gitmektedir.

Bir yandan halkı fakirlikten, yoksulluktan inim inim inlerken Şah'ın zevk ve sefâsını sürmesi, İran halkının gönüllerini dilhûn etmektedir.

değil mi?

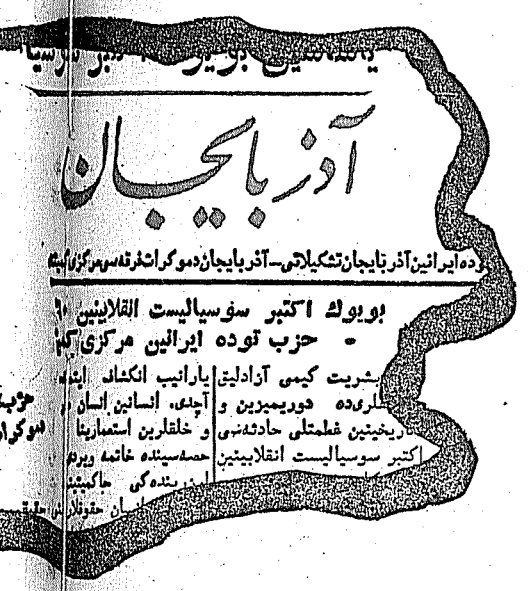

...RIÇINLASIN!

«Lenin» adını taşımaktadır. Gazete ise Azerbaycan'da münteşir «Azerbaycan» Gazeetsi'dir. Süper manşeti «Yaşasın Büyük oktobır Sosyalist İnkılâbının Gâlibiyetli Mefkûreleri!...» dir.

İslâm harfleriyle yazılmış bir okuyucu mektubunu neşrettiğimiz için İfâdemizi alan C. Savcıları, Türkiye'de normal posta ile bir çok kimseye yığın yığın gönderilen bu komünist neşriyatı karşısında, onların «Harf Kanunu'na muhâlefet» noktai nazarından olsun, karşısına çıkmayacaklar mıdır?!.

BAŞKAN ENVER SEDAT DA NÂSIRIN İZİNDE...

Mısır - İsrail yakınlaşmasına karşı çıkan 300 subay tevkif edildi

MISIR'DA SEDAT'A MUHÂLEFET YASAK!

Haçlı emperyalizminin kuklası ve bâzı Ortadoğu ülkelerine göre İsraille yapmaya çalıştığı anlaşmalardan dolayı **«Ortadoğu hâini»** olarak vasıflandırılan Mısır Devlet Başkanı Enver SEDAT, Mısır'da güngeçtikçe teörizmini ve diktatörlüğünü artırmaya başladı. Mısır'dan verilen son haberlere göre, Sedat, İsrail seyahatı ve Begin'in Mısır'ı ziyaretini tasvip etmeyen ve aralarında Tuğgeneral rütbesinde subaylar da bulunan İslâmcı üçyüz subayı tevkif ettirdi.

SAM AMCA'NIN EMRİNDE...

Daha önce de, Mısır'da **İslâmcı cemaate** karşı cephe alarak elebaşı sayılabilecek gençleri ve tahsilli kişileri tevkif ettiren Sedat, ülkede tam bir dikta rejimi tadbik etmeye ve haçlı emperyalizminin kapıkulu uşağı olarak **«Sam Amca»**nın istediklerini harfiyen yerine getirmeye dikkat etmektedir. Bu yüzden, Mısır'da yaşayan müslüman halkın baskı altında yaşamakta olduğu ve kendilerine çeşitli suçlar isnat edilerek hapishânelerde **işkence yapıldığı** bildirilmekte ve **Mısır - İsrail yakınlaşmasından** sonra Mısır'da, İslâmcı cemaatın daha sıkı olarak kontrol altında tutulduğu ve baskıların arttırıldığı ileri sürülmektedir.

MÜSLÜMANLAR ZİNDANLARDA ÇÜRÜTÜLÜYOR

Zaman zaman **«Mısır'da Şeriât kanunları harfiyyen tadbik edilecek»** gibi haberleri Dünya matbuatına uçuran Sedat'ın, bu tür nabız yoklamaları neticesinde maksadına ulaşmakta ve onun bu oyununu farkedemeyen bâzı müslümanları tesbit ederek yakalatmakta onları zindanlarda çürütmektedir. Nitekim bundan birkaç ay öncesinde de **«Müslüman Kardeşler»** cemaatine mensup ileri tabakadaki islâmcıları tevkif ettirdiği ve Cezaevlerine tıktığı bütün müslümanların hatırındadır.

TAHAKKÜM DEVAM EDECEK...

Büyük İslâm düşmanı NASIR'ın selefi olan ve çeşitli gazetelere verdiği beyânatlara göre, **devlet işlerinde büyük desteğini gördüğünü ilân ettiği İngiliz menşe'li bir kadının kocası bulunan Sedat'ın** Mısır'da müslümanlara istedikleri hürriyeti vereceğini beklemek zaten ham bir hâyaldi. O da halefi Nâsır gibi, İslâm-dışı mihrakların kapıkulluğunu yaparak müslümanlara nefes aldırtmadan zavallı Mısır halkı üzerindeki tahakkümünü daha devam ettireceğe benzemektedir.

az/öz

Çalışma şartlarından şikâyet eden Sovyet işçileri akıl hastânesine kapatılıyor. Haberi veren New York Tayms Gazetesi, bir grup Sovyet işçisinin, Moskova'daki muhâbirlerini gizlice bir apartman dâiresine dâvet ederek durumu **«günışığına»** çıkardığını bildiriyor. Amerikalı gazeteci, işçilerle yaptığı görüşmeden, Sovyet Hükûmeti'nin işçilerin sağlığı ve iş güvenliği gibi mevzularla alâkadar olmadığı kanâatinin hâsıl olduğunu yazıyor. ayrıca bazı durumlarda **«yolsuzluk»** ve **«zimmetine para geçirme»** gibi hâdiselerin **«örtbas edilebildiğini»** öğrendiğini bildiriyor.

Sanâyi ve Teknoloji Vekili Oğuzhan Asiltürk, 1978 yılında hizmete girecek 40 büyük tesis hakkında bir açıklama yaptı. Asiltürk, **«Bakanlığımızın 1976 yılında başlattığı büyük ve ağır sanâyi hamlesi, bütün engellemelere rağmen başarı ile devam etmektedir. 200'e yakın büyük milyarlık proje, 240 milyar lira yatırım yapılmak sûretiyle 1978 yılına kadar gerçekleştirilecektir.»** dedi. Sânayi Vekili, sanâyi hamlesinin, geçirdiğimiz iki seçim dönemi neticesi altı aylık bir duraklamaya da uğradığını söyledi.

Pakistan'da kansız bir darbe ile iktidarı ele geçiren General Ziya-ül Hâk askerî rejimin 1978 yılında da işbaşında kalacağını, ancak 1979 yılında idârenin mutlak sûrette sivillere devredileceğini açıkladı. Ziya-ül Hâk açıklamasında, ülkede seçimlerin ne zaman yapılacağı mevzuunda hiçbir malûmat vermedi

Başkan Kenedi'nin 1963 yılında Dallas'ta öldürülmesinden sonra kendi yönünden kesif bir tahkikata girişen Amerikan Gizli Servisi'nin yeni deliller bulduğu açıklandı. Mayami'deki gizli servis şefinden teşkilâta gönderilen bir yazıya göre hüviyeti gizli tutulan batılı bir diplomata atfen, Kenedi, Çin ile Küba arasında varılan ve üçüncü bir tarafın aracılığı ile yürütülen bir komplo neticesi öldürülmüş.

Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü 1977 senesi içinde Millî Takım kampları için otellere tam 23 Milyon 500 bin lira ödedi. Son senelerin en büyük masrafı olarak nitelendirilen bu paranın bir kısmının da bâzı teşkilat mensublarının otellerle husûsî anlaşmalara girerek otel sâhibleri tarafından bu şahıslara ödendiği de iddia edildi. Hâdise Ankara'da bir skandal olarak nitelendirildi ve devletin parasını, bunca mühim ihtiyaçlar dururken, binlerce susuz, elektriksiz ve yolsuz köy bulunurken **«Yağma Hasan'ın böreği»** gibi yeyip yediren kişiler hakkında hesap sorulması istendi.

TESBİT

Sadık Özarslan

Kendi kendimizi tenkid

TENKİD güzel şey... Hatâ ve sevâblarımızla birbirimizi değerlendirmemiz fena değil. Tenkid; hatâ ve sevâbların ortaya konulması, bir nev'î durum muhakemesidir. Buna; durumumuzun ve gidişâtımızın muhasebesi de denir. Sadece yıkmak, tenkîd değildir. Yalnızca medhetmek de... Birincisi menfilik, ikincisi ise meddahlıktır. «Meddahların yüzüne toprak serpiniz.» Hadîs-i Şerîfinin sırrını iyi anlamak lâzımdır. Sonra yıkıcı tenkîd vardır, yapıcı tenkîd vardır. Biz, yapıcıyız; bize yıkıcılık yakışmaz. Tenkîdlerimizde de yapıcı olmalı; nefsimizi değil, herşeyimizde İslâm'ı ölçü almalıyız

Dikkat ediniz hele... Resûlüllah Aleyhisselâm dahi, Hz. Ömer'e şu teklîfde bulunuyorlar: «Ey kardeşçiğim; bana duâ ediniz!» Müslüman, birbirine duâ edecek; Müslüman, duâlaşacak ve kucaklaşacak. Ve Müslüman; yapıcı tenkîdlerle birbirine daha da yaklaşacaktır. Hatırımda kalan güzel ve örnek hareketlerden biri de şu: Yine Hz. Ömer (r.a.); zaman zaman Hz. Huzeyfe'yi dâvet ediyor ve kendisini tenkîd ettiriyordu... Ekseriyetimizden biri de bu bizim. Tenkîdden kaçıyoruz veya gocunuyoruz. Belki yanlış kullanıldığından veya yıkıcı olanı tercîh olunduğundan. Halbuki tenkîd; doğruyu aramak, güzeli bulmak ve iyîde karar kılmaktır. Daha da iyi ve ileri olmak için gösterilen gayretin adıdır tenkîd.

GELELİM su noktaya: Biz, birbirimizin kıymetini hakkiyle takdîr edemiyoruz gâliba. Aramızda takdîr yok, tekdîr çok... Teşekkür ve teşvîk yerine yıkıcı tenkîdler hükümfermâ. Küçük hatalarımız büyütülüp davul—zurnalarla ilân ve i'lâm edilirken sevâblarımız hiçe sayılıyor; hesâba katılmıyor. İttifak noktalarından ziyâde ihtilâf noktaları arar bir hâlimiz var... Birbirimizi pek arayıp sormuyor; hâlleşip dertleşemiyoruz. Hani Müslüman, Müslümanın dert ortağı idi? Hani Müslümanlar «mutantan bir davul» gibi idi? Şarktaki Müslümanın halinden Garbdaki bir Müslüman derhâl haberdâr oluyordu, nerede? Ve nerede binanın kerpiç taşları misâli safları sıklaştırıp aralarına şeytan sokmayanlar?

İhtilâf değil, ittifak noktaları aramalı ve bu noktalarda buluşmalıyız. İndî mütalâalar, nefsânî kararlar artık bir kenara atılmalı; ene'ler, eriyip yok olmalıdır. Mühim olan; benim dediğim, senin dediğin değildir... Mühim olan, Hakk'ın dediğidir, hakikattir. Hakk'ı söyleyen kım ise, biz onun yanındayız. Böyle demeli, böyle yürümeliyiz. Birbirimizi korumak ve kollamak şart. Beraber sevinip beraber üzülmek esas olmalı. Düşen, kaldırılmalı; kalkan koşmalıdır.

Sohbetlerimizde umûmiyetle nasıl olmamız lâzım geldiği hususu üzerinde dururuz. Dağınıklıktan, keşmekeşlikten, birbirimizi tanımazlıktan şikâyetçi oluruz. Tabiî haksız da değiliz. Zira daha iyiyi, daha güzeli ve daha doğruyu bulmaya çalışıyoruz. Bundan gocunmamalıyız, alınmamalıyız. Hayâl âlemlerinde dolaşmamalıyız. Bir yerde gerçekçi olmalı. halka ve hâdiselere gerçekçi nazarlarla bakmalıyız.

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

FİLİSTİN DAVÂSI ve YAHUDİLER

Bütün mahlûklar üzerinde yıkıcı komünizm ihtimamla durur ve bu gibi yetişen yavrulara (balakurt) diye bir vasıf îzâfe eder. Bu vasfı hâiz varlıklara ne kadar iyilik ederseniz ediniz, canavar kurtlar gibi ilk fırsatta sizi parçalamaktan zevk duyarlar. Çünkü bunlardaki katılaşmış yürekler, şükran ifâde eden bütün duygulardan mahrum bırakılmışlardır.

Savaş öncesi Rıza Şah Pehlevî'nin kuvvetli şahsiyyetine rağmen İran'da iktisâdî sistem karışıktı. Takriben ekime sâlih bütün topraklar, derebey menşeli eski âilelerin inhisarında bulunuyordu. Bu garip inhisar istiklâline yeni kavuşan Irak'a da sirâyet etmiş olacak ki, memleketin hudutsuz servetleri istismar edileceği yerde, Dicle ve Fırat'la bemcivar ne kadar verimli arazi varsa hepsine, emirlerin, vezirlerin ve kabile reislerinin el koydukları görüldü. Bunun neticesi, İran gibi Irak da şahsî istismara dayanan bir inhisar sahası oldu. İkinci Dünya Savaşına kadar bu dengesizlikten komünizm azamî bir şekilde istifade etmesini bildi. İran'da olduğu gibi Irak'ta da bilhassa gençlik arasında Marx'ın kötü nazariyeleri yok yere yayılma fırsatı buldu.

Arap Şibhiceziresinin diğer mâmur kısımlarında ise, vaktiyle Fransızlar'ın Suriye'de tohumunu attıkları, Marksizmden ilham aldığı halde Arapçılık iddiasında bulunan Bais isimli tehlikeli bir teşekkül vardı. Bu teşekkül her tarafta ağlar kurarak Arap gençliğini peşinde sürüklüyordu. Solun ifrat ve tefridine dayanan bu fikrî bocalama muvâcehesinde İngilizler'in Arabistan'da ikâme ettikleri krallıklar sistemi sarsılmağa başladı. Ortalığı bulandıran bu tahrikatın gerisinde Yahudilik bağdaş kurduğuna göre, durum ne kadar endişe verirse versin, Amerikalıların bunu tabiî karşılıyacakları muhakkaktı. Belki millî varlığı hırpaladığı kadar, İslâmî inançları da rahnedâr ettiği için bundan üstelik dilşâd olacaklardı.

Nitekim, kızıl teşekküllerin büyük bir ihtimamla, Filistinli Hristiyanlardan seçip hazırladıkları kudretli ajanlarını muhacir kamplarının en hücra köşelerine kadar sokarak o bîgünah insanların mâsum evlâtlarını istedikleri gibi tavlayıp en mahrem komünist hücrelerine bend ettikleri görülüyordu. Buna karşı ne Arap hükümetlerinin, ne de muhâceretle yakından alâkalanan Amerikalı murâkıpların kaygılanmamaları teemmüle şâyandı.

İsrail Devleti'nin kuruluşunda Stalin ile Truman'ın yarışırcasına siyonların yardımına koşmaları, Araplar kadar yakındoğu'ya bağlı bütün mehâfili endişelendiriyordu. Yahudi denilen cemaatin en kalabalık yığışma sahasının Amerika olması ve bu faal unsurun iktisâdî ve siyâsî vecheden Birleşik Devletlerde müessir bir role sahib bulunmaları Truman gibi bir reisicumhuru peşlerinde sürükleyebilirdi. Fakat Sovyetler Birliğinde yahudi tahakkümünü fiilen ezmiş hunhar bir mülhidin, yahûdiliğin dinî ve millî antikomünist ikî umdeyi tahakkuk ettirmeyi gâye edinen siyonizm gibi bir müesseseyi bu müstebitin ısrarla müdafaaya kalkışması her bakımdan tahlile değer bir mevzudur

(Devamı Var)

SEBİL YAYINEVİ
P. K. 808 İSTANBUL

- LOZAN ZAFER Mİ, HEZİMET Mİ?
- Amerikada ZENCİ MÜSLÜMAN'LIK HAREKETİ
- HAKİKAT NURLARI
- LAVRENS'in GİZLİ HAYATI
- MECELLE
- YANYA'DAN ANKARA'YA
- RUS İHTİLÂLİ VE YAHUDİLER
- BÜYÜK İSLÂM TARİHİ
- MES'ELELER
- OSMANOĞULLARI'NIN DRAMI
- ERMENİ MEZÂLİMİ
- YUNAN MEZÂLİMİ
- MOSKOF MEZÂLİMİ Cild I
- MOSKOF MEZÂLİMİ Cild II
- SABRİLİ MÜCÂHİDLER
- İMAM ŞAMİL
- SULTAN VAHİDEDDİN
- SULTAN VAHİDEDDİN
- İSLÂM AİLE HUKUKU
- ANADOLU SAHABELERİ
- MEDİNE MÜDAFAASI
- ARAPÇA
- DİNİ MÜCEDDİTLER
- NAMIK KEMAL
- BÜYÜK MAZLUMLAR
- KIZIL ELFABE
- HACI MURAD
- YAHUDİ
- MUSUL MESELESİ VE IRAK TÜRKLERİ
- MACAR İHTİLÂLİ
- PERTEV BEYİN ÜÇ KIZI
- İSLÂMİYET VE MİLLETLER HUKUKU
- İslâm nazarında DOĞUM KONTROLU
- Kuva-yi Milliye'nin Kadın Kahramanları

İSTEME ADRESİ :

1) SEBİL Yayınevi
2) Deryâ Dağıtım

Yakın tarihimizde Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

Topal Osman'ın başsız cesedi Ulus'da ayağından asıldı!..

Kadir Mısıroğlu

48

31 MART 1923 tarihli celseyi takibeden günlerin Meclis zabıtlarına bakanlar: «A l i Ş ü k r ü B e y V a k'ası» hakkında herhangi bir tefsilâta rastlayamazlar. Fakat Meclis cenazenin teşkil edilen bir meb'uslar hey'eti tarafından İnebolu'dan vapura konularak memleketi olan Trabzon'a götürülüşüne kadar bununla heyecanlı bir sûrette ve anbean meşgûl olmuştur. Götürülüş ve defnedilişine âid tafsilâtı ileride bazı görgü şahidlerinin ağızlarından nakledeceğiz. Ondan önce, yine hâdiselerin içinde bulunanların verdikleri tafsilâta bir göz atalım:

D r. R ı z a Nur cinâyet fâilinin T o p a l O s m a n olarak ortaya çıkışından sonra kendisinin İ n ö n ü tarafından Çankaya'ya dâvet edilişini, gitmekten korkmuş olmasına rağmen, gönderilen otomobile binerek Çankaya'daki müzâkerelere iştirak edişini anlatmakta ve bu toplantı hakkında dikkat çekici tafsilât vermektedir. Daha sonra ise, Meclis'teki münakaşa ve görüşmelere avdet ederek şöyle demektedir.

«Meclis'te meb'us, eski valilerden A r n a v u t H a y d a r bir takrir ile Osman'ın asılmasını teklif etti. Bu teklif kabûl edildi. O s m a n'ın cenâzesini mezardan çıkardılar ve astılar. (126) Çirkin birşey idi. Vaktiyle Giresun'da m u t a s a r rıflık eden ve el'an Diyarbakır vâlisi olan N i z â m e d d i n ile Ağa'nın arası pek iyi idi. Nizâmeddin onun sırlarını bilir idi. Vefalı adamdı. Ağa'nın cenâzesini memleketinde gömmek için istemiş, vermemişler. Bana mürâcaat etti. O günü Ağa'nın karısı da «Kocamın cenâzesini olsun buraya yollayın!» diye bana telgraf çekti. Rauf'a dedim ki; «Artık bu kadar olmaz. Ölmüş, her şey olmuş, bitmiş. Cenazesini verin!» «O!... Vermeli» dedi. Cenazeyi aldırttım. Nizâmeddin alıp Giresun'a getirdi.

Zavallı Ağa şu vatana üç, dört yıldır bence büyük hizmetler etmiş, kellesi koltuğunda çalışmıştır. Çok ve müthiş hunhar idi. Ama kestiği adamlar da yani Rumlar da Samsun havâlisinde Türkler'i müthiş katliâm etmişlerdi. Hem pek Türkçü, vatanperver gayretli ve müslüman idi. Yine vatan yolunda zannederek, fakat bir haris şeririn bu tarzda iğfalâtına kapılarak A l i Ş ü k r ü'yü boğdu. Bu sûretle kendi kellesini de verdi. Su testisi âkıbet su yolunda kırılır. Ama, zavallı derdi, ümmi ve cahildi, fakat akliselimi galip bir adamdı: «Ben çok iş ettim. Ben kurtulurmuyum sanırsınız? Vatana hizmet ettim ama, bir gün beni harcarlar.» Sanki kerâmeti vardı. Dediği oldu. Cehline kurban gitti. Burda ahlâkî mühim bir ders de var. Şu adam vatana pekçok hizmet etmişti. Pentus İsyanı'nı, Koçgiri İsyanı'nı o, bastırmış, Giresun dağlarından topladığı eşkiyalardan birkaç alay teşkil edip, Yunanlılara karşı olan harblere iştirak etmişti. Mustafa Kemal'e şahsî hizmeti de gayet büyüktür. Onun hayatını yıllardan beri Osman'ın adamları muhâfaza ediyordu. Mustafa Kemal'in Ağa'ya minnettar olması lâzımdı.....

Halâ Osmn'a acırım. Bir-gün Maliye Vekili Ferid'in odasında ve beş altı vekilin yanında «Ben câhilim fakat Türküm, Müslümanım, bu iki gayretle iyi yapıyorum, diye yapıyorum. Yalnışsa doğrusunu gösterin, öyle yapayım.» demişti. Bu fâciayı, Osman'ı hatırladıkça hep bu sözleri kulağında çınlar. (127)

---

126 — Topal Osman Ağa, yakalanışı esnasındaki müsademede mecburen veya Dr. Rıza Nur'un ifâdesine göre mukavemet etmeyip çağrıldığı Çankaya'ya kuzu kuzu giderken Muhafız Kıt'ası Kumandanı Rizeli Binbaşı Fuad Bey'in emriyle —sırf konuşmasını önlemek maksadıyla— kasden öldürülmüştü. Fakat cesedi üzerinde o kadar tahribat yapılmıştı ki; tanınacak bir halde değildi. Hattâ başı bile koparılmıştı. Meclis ölüsünün Ulus'ta asılmasını kararlaştırınca başı olmıyan bir cesedi bu hükmün infazı bakımından bizzarûre ayağından asmışlardı. Meb'usların büyük kısmı O'nun daha dün alkışladıkları kahramanlıklarını unutmuşlar ve kendisine karşı hınçla doluydular. Hâdisenin gerçek fâil ve müşevviklerinden de haberleri yoktu. Bu bakımdan hınçlarını Topal Osman'ın cesedinden çıkarma yoluna gittiler. Topal Osman'ın Ayağından asılmış başsız cesedi Ulus meydanında günlerce ipte sallandırıldı.

127 — Dr. Rıza Nur — Hayat ve Hatıratım. C. 3. sh. 1182

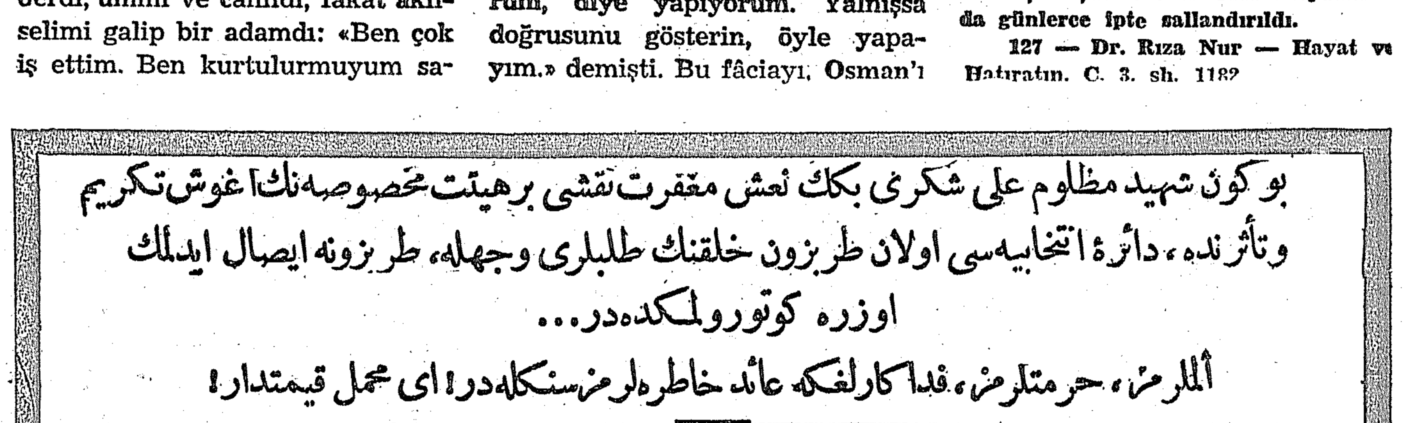

بوكون شهيد مظلوم على شكرى بكك نعش مغفرت نقشى بر هيئت مخصوصه‌نك آغوش تكريم
وتأثرنده، دائرهٔ انتخابيه‌سى اولان طربزون خلقنك طلبلرى وجهله، طربزونه ايصال ايدلمك
اوزره كوتورولمكده‌در...
آلملرمز، حرمتلرمز، فداكارلغمزه عائد خاطره‌لرمز سنكله‌در! اى محمل قيمتدار!

ملت شهيدى

بر مرثيه

على شكرى‌يه

● Ali Şükrü Bey merhum'un mübârek nâşı, Büyük Millet Meclisi'nce bazı meb'uslardan teşekkül ettirilen bir hey'et refakatinde Trabzon'a gönderildiği gün O'nun gazetesi «TAN» da yer alan manşet:

BUGÜN ŞEHİD-İ MAZLUM ALİ ŞÜKRÜ BEY İN NA'Ş-I MAĞFİRET NAKŞI BİR HEY'ET-İ MAHSÛSANIN AGUŞ-İ TEKRİM VE TEESSÜRÜNDE DAİRE-İ İNTİHABİYESİ OLAN TRABZON HALKININ TALEPLERİ VECHİLE TRABZON'A İSAL DİLMEK ÜZERE GÖTÜRÜLMEKTEDİR. ELEMLERİMİZ, HÜRMETLERİMİZ, FEDÂKARLIĞINA ÂİD HÂTIRALARIMIZ SENİNLEDİR! EY MAHMEL-İ KIYMETTAR!.

9

Halbuki mumâileyhe cevap, benim cevabımdan ve hattâ kendisinin karîhasından sâdır olan makâalesi «E r—R i s â l e» de intişar etmezden çok evvel, Mısır'ın elbette mevkii kendinden çok yüksek muharriri, Hizb-ul Vatanî Reisi ve merhum Mustafa Kâmil Paşa'nın hayr'ül halefi mağfurun-leh Muhammed Ferid Bey tarafından verilmiş bulunmaktadır. Müşârünileyh te'lifgerdesi olan «D e v l e t-i O s m a n i y e T a r i h i» nin mukaddimesinde diyor ki;

«Şark uzun müddet akvam-ı muhtelife istilâsına uğradı. Bu yüzden görmediği, uğramadığı belâ kalmadı. O kadar ki sahne olduğu nesâibin (musîbetlerin) dehşetinden çocukların saçları ağardı. Tevâlî eden felâketlere insanlar değil, dağlar taşlar bile dayanamaz oldu. Bütün bu müthiş ahvâl o bilâdın (beldelerin) sekenesi, (sakinleri, oturanları) arasında tesânüd kalmadığı, ihtilâflar içinde ayrılıp hemcinsinin mukadderâtına herkesin lâkayd kalarak, ancak kendi şedâidi (şiddetleri) varsa toplayıp bir düşman ordusu baskını gibi bütün şarka saldırdı. Felek, bu hâbezâr'a bir daha güleryüz göstermiyerek enkaza dönen ehl-i bilâd-ı alâm (elemler) ve eskam (sıkıntılar) içinde bîtab bıraktı. O akvâmın geçen devr-i haşmetlerinden, ulviyet-i temeddünlerinden, azamet-i ümranlarından ve şâhane ferman fermalıklarından hâtıralarında bir nişâne bile kalmadı. Zillet ve meskenet deryâsına daldılar. Hiç bir eser-i hayat göstermeyerek felâket uçurumlarına doğru sürüklendiler. Ayaklar altında çiğnenip sâire ibret olacak bir hâle geldiler.

«Lâkin çok geçmeden, inâyet-i ilâhiye imdâda yetişti. Felâketzedelerin yaralarına merhem olacak esbâb (sebepler) halk ile, ufku islâmî'de nûr-ı Osmânî'yi işrak eyledi. Ledünnî'ye ilâhî tevfikâta mazhariyetle te'yid-i bünyan eden Devlet-i Osmaniye, Din-i İslâm'ı şerden vikaaye ve akvâm-ı şarkı düşmandan himâyeye koyularak emr-i bil ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker vazifesini cana minnet bildi. Ve bu sâyede nâil-i felâh oldu. Sonra, Avrupa hücumları karşısında aşılmaz bir sur hâlinde yükselerek, ihtirâsâtında temâdîye imkân bırakmayıp, her türlü teaddiyattan keffi yede mecbur eyledi. Ve nihâyet başladığı islâhatta te'sis kerdesi olan nizam ile devletler arasında baş mevkii ihraz etmek, beynelmilel sahada re'y ve kavl-i düstur-u amel olmak şerefine erdi. Avrupa, Asya ve Afrika'da tevsî, ettiği emlâki ile devletler arasında rekabet kabûl etmez bir mevkie nâil oldu. Devlet-i Osmaniye'nin bu sûretle ihrâz ettiği muvaffakiyât her şarklının medâr-ı iftiharı râyet-i iclâlinin ihtişam ve saltanatla temevvücü uğrunda fedâyı hayat eylemek de şiârı olmak revâdır. Bu devletin dîn, mezhep ve cins farkı gözetmeksizin kâffe-i ben-î beşere karşı vakî olan ma'deletkarâne eşit muâmelesine, eski ve yenilerden hiç bir devlette tesâdüf edilemez. Bilâkis medeniyetin direği mesâbesinde oldukları davâsı ile ortaya çıkan Garb devletlerinin isdar ettikleri resmî emirler üzerine irtikâb olunan cinâyetler, sâmialar tasdik edemiyecek derecede vahşiyânedir. Cerâim-i mezkûre hakkında bir ihsâ takdim etmek, meşgûl bulunduğumuz mevzuu te'life dâhil bulunmadığından bu vadîde icâle-i kaleme lüzum görmesek de, gazeteler, ve telgraflar, şûûn-u yevmîye (aktüalite) haberleri arasında bu müthiş hâdiselere dâir hergün tafsilât vermektedirler.

(Devamı Var)

KIZILIRMAK HOLDİNG
sizlere FABRİKA YAPAN
FABRİKA KURUYOR

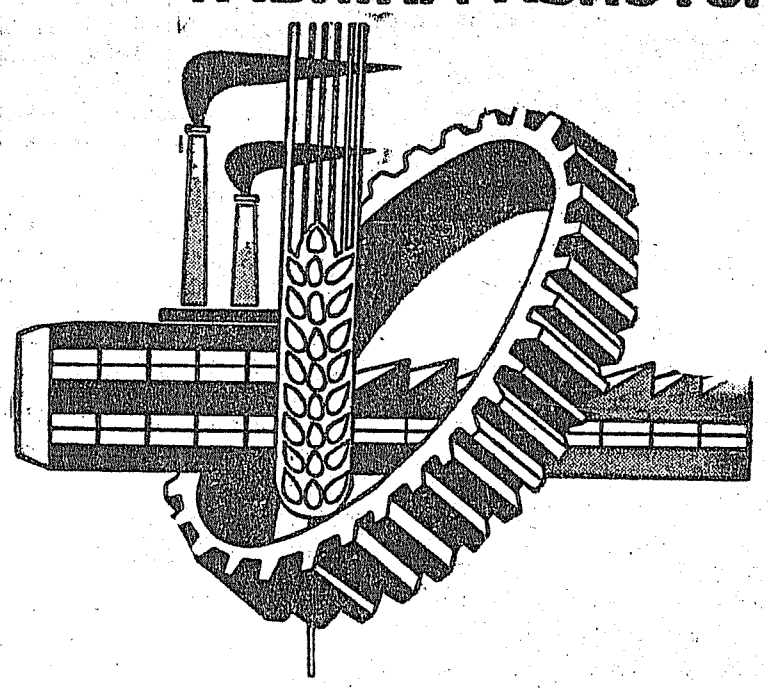

ORTAK OLUNUZ!..

ORTAĞIN
Adı ve soyadı : .....
Baba Adı : .....
Doğum Yeri ve Târihi : .....
Alacağı Hisse Adedi (1 Hisse 1000 TL.) .....
Adresi : .....

FAZLA BİLGİ İÇİN MÜRACAAT : Kızılırmak Holding A.Ş. ÇORUM
ÖDEMELER (Türkiye'dekiler) İÇİN : Vakıflar Bankası Çorum Şûbesindeki 60-15001 numaralı döviz hesâbı 00-19 numaralı mevduat hesâbı
ALMANYA İÇİN MÜRACAAT : 5 Köln 60
Flora Str. 33-35

İki Yeni Kitap daha!..

SELÂHADDİN EŞ
'Müslüman Türkiye' Mücâdelemiz
50 Lira

SÂDIK ALBAYRAK
ŞERİATTEN LAİKLİĞE
40 Lira

Sebil Yayınevi

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

Nâmık Necib Bey

Nâmık Necib Bey merhûmun bir portresi

Arzuhal

Sâdık-ül va'd ül emînsin Yâ Muhammed Mustafa,
Rahmeten lil âleminsin Yâ Muhammed Mustafa!
Enbiya saf bağlayıp yekser cemaat oldular:
Sen İmam-el mürselinsin Yâ Muhammed Mustafa,
Bir şeriat, bir İlâhî din getirdin âleme;
Nâşir-i din-i mübinsin Yâ Muhammed Mustafa.
Tal'atından münhezim oldu cehâlet zulmeti,
Şems-i Haksın, Mehcebinsin Yâ Muhammed Mustafa!
Şefkatin, afvın, cihâdın hak içindir şübhesiz.
Hak içindir en mekinsin Yâ Muhammed Mustafa.
Kurtulur her korkudan, gösterdiğin yoldan giden
Kıble-i iman-u dinsin Yâ Muhammed Mustafa.
Sâde zatındır ki, veçhullahı rü'yet eyleyen,
Zat-ı Hakka en yakınsın Yâ Muhammed Mustafa!
Merkadin, Sevgin bütün mü'minlerin kalbindedir
Gerçi ravzanda definsin Ya Muhammed Mustafa.
Bir günahkâr ümmetim ancak ümidim sendedir,
Sen şefi-al müznibînsin Yâ Muhamed Mustafa!

Nâmık NECİB

SEBİL'İN NOTU

Memleketimizde son devir şâirlerinden çoğu, eski lisan, üslûb ve temalar dolayısıyla yenilik cereyanları arasında kaybolup gitmiş ve kıymetleri anlaşılamamıştır. Bunlardan biri de, bu sayımızdan itibâren birkaç hafta devâm etmek üzere şiirlerinden örnekler vereceğimiz Merhum Nâmık Necib Bey'dir. Okuyucularımızın, bilâhare kitap hâlinde takdimini de düşündüğümüz bu şiirleri, zevkle okuyacaklarından eminiz. Son zamanda, kelimelerin lâlettâyin bir sûrette alt alta sıralanmasını an'aneleştirmeye çalışarak bunları piyasaya şiir diye sürenlerin karşısına, kendi irfânımızın malûm ve meçhûl bütün kıymetleriyle dikilmeyi zevkli ve şerefli bir borç sayıyoruz.

SEBİL

Terceme-i hâli

(İbnü'l Emin Mahmud Kemâl Bey Merhumun «Son Asır Türk Şâirleri» isimli eserinden (sh. 1167-68) alınmıştır.)

«Namık Necip Onur, Sarıoğlu Ali Ağa nâmında bir çiftçinin oğludur. 1882 de Gümüşhacıköyü kazasının Obruk köyünde doğdu.

Pek küçük iken babası vefat etti. Mektep ve medresede biraz okudu. İstanbul'a geldi. Bir askerî mektebe girdi. Az müddette mektep lağvedildiğinden matbaalara intisab etti. Kimsesizlik ve fakirlik sebebiyle nehâyet bir mektebe devama imkân bulamadı. Kendi kendine çalışıp okumağa mecbur oldu. Nâmık Kemâl merhumun «müzır» addolunan eserlerini mütâlea ettiğinden dolayı 1905'te tevkif ve muahharen Hakkari'ye nefyedildi.

Meşrûtiyet'in ilânında menfadan döndü. Bir nâhiye kâtipliğine tâyin kılındı. Muhtelif târihlerde Amasya Maarif Müfettişliğinde, Tahrirat Kalemi sermüsevvidliğinde, Sivas ve Amasya umumî meclis azâlığında, muhâsebe-i husûsiye ve iki defa Amasya Evkaf müdürlüklerinde bulundu. Amasya Evkaf Müdürlüğünün lağvı üzerine Beyoğlu Vakıflar Müdürlüğünün mebanî mümeyyizliğine tâyin kılındı. Üç seneden fazla Amasya gazetesini neşreyledi.

Hakkari'de iken yazıp «Tarih» nâmı altında topladığı manzumeler 1910 da Trabzon'da Meşveret matbaasında basıldı. Gazete ve mecmualarla neşrettiği manzume ve makaleler ve menfa hayatına âid «Geçmiş günlerim» isimli eser, kitap hâlinde bastırılamadı.

Yetimlikle başlayan hayatını tazyik eden mihnetler ve mahrûmiyetlere rağmen iktisab edebildiği malûmat ile yazdığı manzumeler saadet ve refah içinde yetişen ve yaşayanlardan ekserinin yazılarından daha düzgün olduğu için takdire lâyıktır.»

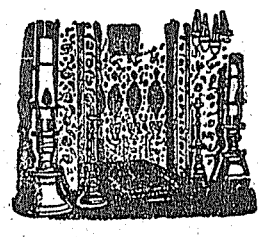

Hikâye

Çiçek

Bir çiçektir o güzel rengine söz yok diyecek,
Neyleyim başkasının göğsünü süsler o çiçek;
Sakın ey gamlı gönül, besleme beyhûde dilek,
Çünki bir başkasının göğsünü süsler o çiçek.

O nasıl tatlı tebessüm, o ne şahâne edâ,
Hangi bülbülde görülmüş o terennüm o sedâ;
Etmek isterdi gönül, uğruna bir canı fedâ,
Neyleyim başkasının göğsünü süsler o çiçek.

Sana ancak geriden zevk-i temâşası düşer,
Sevecek belkide bir gün diye hülyası düşer;
Gündüzün derdine yanmak, gece rüyası düşer,
Çünki bir başkasının göğsünü süsler o çiçek...

Nâmık NECİB

Önce bir mübârek el üzerimizde,
Uğur dileyerek gezindi, durdu...
Ardından bir gizli çağrı duyuldu
Üstümüze döndü bütün aynalar;
Açıldı gökyüzü ardına kadar.
Başladı cümbüşü, rengin, ışığın:
Perî masalında iki âşığın...

Kadir MISIROĞLU

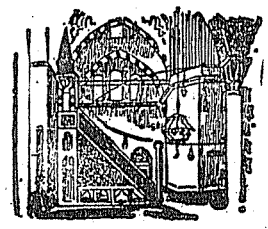

İslâm yazısına dair

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

CÜNEYD EMİROĞLU

— 10 —

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI

(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 7 —

El Yazısı Nasıl Okunur?

Şimdi elyazısının okunması hâdisesine dâir birkaç söz söyliyelim: Bunda da aynı kanunlar hâkimdir. Arap sistemi harflerle matbû kelimelerin şekilleri, o harflerin elyazısındaki şekillerine pek fazla benzediğinden matbû metnin okunma hâdisesi elyazısı metnine de intikâl ediyor. Bundan dolayı, Arap harfleriyle yazılan normal metin kim tarafından yazılırsa yazılsın, pek kolaylıkla okunabilir. Halbuki lâtin ve Rus harfleriyle yazılanı, yazanın kendisi bile biraz sonra pek güçlükle okur. Arap elyazısının okunaklı olmasında onun yazılış tabiatı, noktaları matbaa harfleriyle elyazısı harflerinin birbirine benzerliği büyük rol oynuyor Arap sisteminde ayrı matbaa harflerinin bulunmaması lâtinceler bu sistemin eksikliklerinden addederler. Halbuki lâtin harflerini kullanan memleketlerin bazı dilci ve terbiyeci âlimlerinin eserlerinde biz bunun aksini görüyoruz, yani onlar lâtin matbaa harfleri şeklinin yazı harfleri şekline yaklaştırılması lüzumu fikrini ileri sürüyorlar. Mâruf İsâniyat profesörü A. Tomson Rus imlâsı nazariyâtına dâir eserinde esas matbaa harfleri olarak, elyazısı harflerine benzeyen mâil harflerin kabûlünü tavsiye ediyor. Onun fikrine göre, bu takdirde hem okuma hâdisesini ağırlaştıran dik açılı matbaa harflerinden kurtulunacak, hem de basılan ve yazılan şeylerin okunması hâdiseleri arasındaki aykırılık son bulacaktır. (1)

Hangisi Daha Cabuk Yazılır?

Yazış sür'atı mes'elesi ise, mesâinin ilmî cihetten te'kikî nokta-i nazarından şu tarzda tahlil edilebilir:

1. Lâtin harflerinin yazılışı hâdisesinde (meselâ o, b, i, harflerinde olduğu gibi) yazan elin hareket istikameti, saat akrebi hareket istikametine karşı istikamettir. Satırın soldan sağa istikameti de, aynı istikamettir. Arap yazısında ise (meselâ sin, be, re, vav harflerinde olduğu gibi) ekseriya yazan elin hareket istikameti tam saat akrebi hareketi istikametine mutabıktır. Satırın sağdan sola istikameti de aynı istikamettir. Bir tezgâh başında oturan işçinin yahut terzi kadının makinayı eliyle nasıl çevirdiğine dikkat edersek görürüz ki, bu hareketlerin kâffesi saat akrebi hareketi istikametinde cereyan ediyor. Ekseriyetle çalışma hâdisesinde mükerrer dâirevî, beyzî (oval) hareketler icra edilirken, meselâ iğne ile dikiş dikilirken, urgan örülürken insanın eli dâire saat akrebi hareketi istikametinde hareket ediyor. Eğer meselâ makina buna karşı istikamette çevrilirse, el pek çabuk yoruluyor.

Mâruf pedegok Biluns ki «Halk Mektebinde Pedegoji» nâmındaki eserinde (2) yazı öğretiminin birinci ayında Rus çocukları harfleri sağdan sola doğru yani saat akrebi hareketi istikametinde yazıyorlar. Bazan onların yazdığı kelimeler ters Rusça kelimeler şeklini alıyorlar» dedikten sonra bunu şununla izah ediyor ki, insanlarda, bahusus çocuklarda, el ve parmakları bu istikamette harekete getiren ufak adeleler daha ziyâde inkişâf etmiştir. Çocukların uzuvlarını buna mukabil istikamette, yani saat akrebi hareketi istikametine karşı istikamette hareket ettirmeye alıştırmak için, müellif birçok çâreler gösteriyor ki, çocuklara alıştıkları istikamete zıt olan istikamette urgan öldürmek bu çârelerin biridir. Ekseriya lâtinciler, Arap harflerini sağdan sola yazıldığı için kusurlu görüyorlar. Halbuki şimdi gördüğümüz üzere bunda kabahatli olan Arap sistemi harfler değil, insan uzuvlarının tabiatıdır. Yazılırken cereyan eden hareket istikametinin çalışma kanunlarına mutâbık olması bir harf sistemi için kabahat midir?

---

1. Tomson — İmlâ nazariyatına ve onun öğretim metodolojisine dâir Tarih Cemiyeti vekâyinâmesi, 1914. Tarih Cemiyeti ve kâyinâmesi, 1914. II. cild, 616 — 18. sahifeler

2. Moskova 1925 senesi tab'ı sahife 3—7

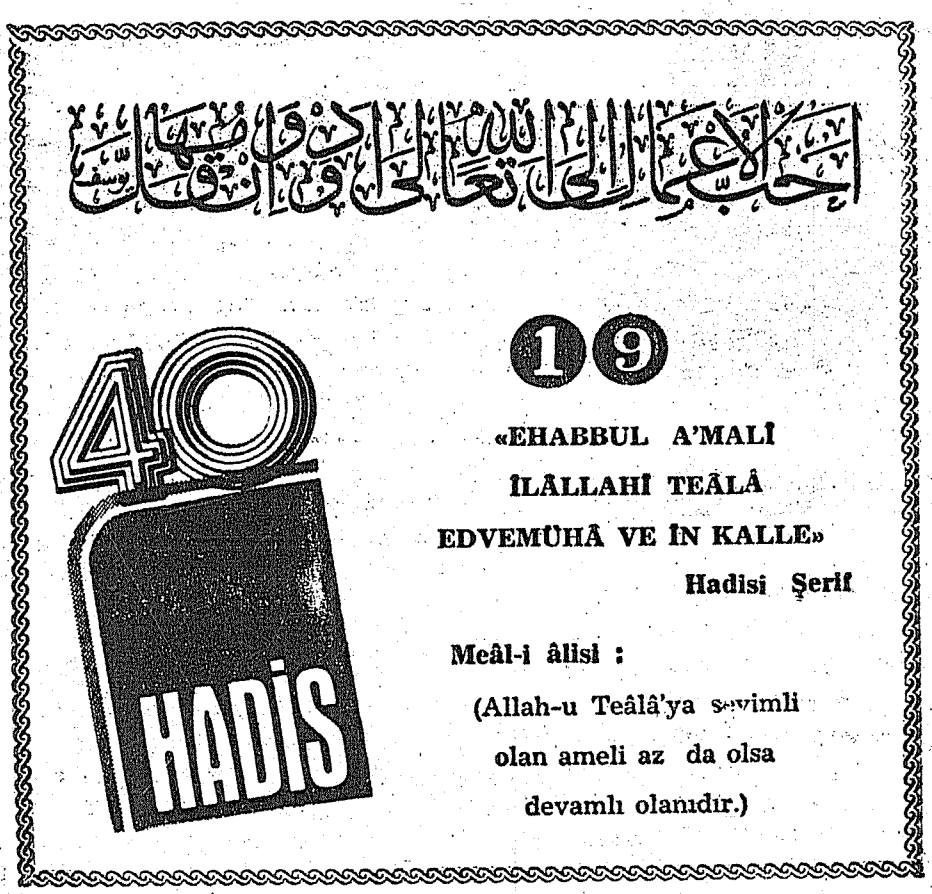

19

«EHABBUL A'MALİ İLÂLLAHİ TEÂLÂ EDVEMÜHÂ VE İN KALLE»

Hadisi Şerif

Meâl-i âlisi :

(Allah-u Teâlâ'ya sevimli olan ameli az da olsa devamlı olanıdır.)

TÜRKÇE'YE SÛİKASD İSLÂMA SÛİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR...

Kadir Mısıroğlu

Bundan iki hafta evel, bu sütunda naklettiğimiz bir Çin efsânesini vesile ittihaz ederek, güzel Türkçemize İslâm irfânının kazandırdığı lâfız ve manâ zenginliklerine karşı çıkan ve onları boykot edenler arasında, bazı islâmcı kalemlerin de bulunmasından duyduğumuz elemi ifâde etmemiz üzerine, birçok kimsenin bu yazımızla kendilerinin kasdedildiği zannına kapılarak, bize târizler de bulunduklarından bahsetmiştik. Böyle bir grupun ziyâretimize gelerek, tenkidlerimizi aşırı bulduğundan şikâyet etmeleri üzerine, kendilerine verdiğimiz şifahî târizleri bir o kadar da yazılıları takip etti Bu yüzdendir ki, islâmcı olduğunu söyleyen ve müdâfaa eylediği fikirler itibariyle de, başka türlü telâkki edilmelerine imkân olmayan bu gibi kimseleri ikaz sadedinde söylediklerimiz kâfi gelmemiş demektir. Bu bakımdan biz mes'eleyi biraz daha uzunca ele almaya ve hareket tarzımızın esbâb-ı mûcibesini daha şümullü bir sûrette ortaya koymaya mecbur kalmış bulunuyoruz.

Evvelemirde şu hususu belirtelim ki; tenkid ve târizlerimizde asla herhangi bir şahsı hedef almış değiliz. Yani şahs-ı muayyenle uğraşmak mesleğimiz ve zihniyetimize mugâyırdır. Mes'elelerin mücerred ve aziz dâvâmız plânında ele alınmasından yana olduğunu yazılarımızı ötedenberi takip edenler bilirler. Bunun, belki cumhuriyet tarihinde şahıs addedilmekten ziyâde, mücerred bir fikir hâline getirilmiş ve putlaştırılmış bir tek istisnası vardır ki, onu da okuyucularımız ismini vermesek bile kolayca tâyin ve tesbit edebilir ve onu istisna kılışımızdaki sebepleri kolayca takdir edebilirler. Gerçi bize bu hususta da tâvizler - hemde yazılı olarak - yöneltilmiştir.

Şahs-ı muayyeni kastetmediğimiz ve ele almadığımız halde, tenkidlerimizin numarasız bir gözlük gibi pek çok kimsenin hâl ve tavrına uyduğu inkâr kabul etmez bir gerçektir. Bu sebepledir ki; aynı anda ve birbirinden habersiz olarak, bu tenkidlerden pek çok kimse alınmış ve kendisinin kastedildiğini iddiâ eylemiştir Bu demektir ki; tenkidlerimizi kendileri için vârid ve vakî addedilmeye bizzat uygun görmektedirler. Bu teşhis, kendilerine âid olduğu cihetle alınmaları için pek çok sebep var demektir ki, bunları kendileri mevcud kabûl etmeseler, alınganlık göstermelerine mahâl kalmazdı.

Eğer biz, şahs-ı muayyeni kastetmek istesek, her gün islâmçı neşriyat yaptığı iddiâsıyla çıkartılan mevkutelerde yer alan asâletsiz kelimeler ve gramer yanlışlarından binlerce misâl gösterebilirdik. Bu yola gitmeyip cephemizde umûmî ve müşterek bir hata üzerine parmak basışımız etrafımızda yazılıp söylenilenlerden habersiz bulunduğumuz mânâsına alınmamalıdır Esâsen Kur'an menşeli kelimeleri boykot etmekte Ecevit ve paralelindeki kimselerden geri kalmayan bir mevkûte. bizi **«şer'î bir mesnedi olmaksızın Osmanlılığı dava eden» ve «yeni kelimelere âşinâ olmamamız sebebiyle de kendileri gibi her gün cevâhir yumurtlayan birtakım erbâb-ı dehânın yazıp söylediklerinden habersiz kalmış olmak ve binnetice gericilik»**le itham eylemiştir. Biz eğer misâl versek ve şahs-ı muayyeni hedef alsak, bu nevzuhur mütefekkir müsveddelerini seçerdik. Böyle bir şeyin anlayışımız hâricinde bulunduğunun ispatına bu bir tek misâl bile kâfidir sanırız.

Bu girizgâhtan sonra, Türkçemizde İslâm düşmanlarının uydurarak revaç kazandırmaya çalıştığı asâletsiz kelimeleri, niçin kullanmadığımız hususuna geçebiliriz. Ancak bu mes'eleyi uzun bir zamandan beri İslâm'a zıt çevrelerin neşriyatını ele alarak cevaplandırmakta bulunduğumuzu, devam eden yazılarımızı okuyanlar bilirler Bu defa da öyle olacağı sanılmamalıdır Yine şahs-ı muayyen hedef ittihaz edilmeksizin, bir takım **«cühelâ mârifetleri»** ni ele alacağız Fakat bu seferki cühelâyı isimlerini vermeksizin saflarımız arasındakilerden seçeceğiz

(Devamı var)

حقایق البیان فی حق جنتمکان سلطان عبدالعزیز خان

Hakaayık-ül Beyan Fî Hakk-ı Cennetmekân Sultan Abdülaziz Han

Sâdeleştiren ve tahşiye eden: YAŞAR KOÇAK

22

Sultan Aziz merhumun haksız ve mesnetsiz olarak hal'i ve müteakiben de câniyâne bir surette katli millî tarihimizin büyük hâilelerinden biridir. Gerçi merhumun şehadetini müteakib tanzim ettirilen adli rapor, onun «intihar ettiğini beyan etmekte ise de bugüne kadar bunu isbat için ortaya konulmuş bulunan deliller, tatmin edici olmaktan çok uzaktır. Aksine feci bir sûikaste kurban giderek «şehid» edildiği kanaatini uyandıran deliller pek çok ve daha ziyade muknîdirler. Bu delillerden birkaçını okuyucularımızın dikkat nazarına arz edelim.

1 — Sultan Aziz merhumun ölümünü «intihar» olarak tavsif eden resmî rapora nazaran, merhumun sol kolunun büklüm yerimin biraz aşağısında beş santimetre genişliğinde ve üç santimetre derinliğinde kenarları pürüzlü bir yara tesbit edilmiştir. Sağ kolunda ise, ikibuçuk santimetre derinliğinde diğer bir yara mevcuttu. Sultan Aziz merhum güya bileklerine bu yarayı sakallarını düzeltmek için temin ettiği bir makasla açmışmış.

Halbuki mantıken ve tıbben bir kimsenin sol kolunda bu kadar büyük bir yara açtıktan sonra o el ile sağ kolunda da tekrar ikibuçuk santimetrelik bir yara açmasına aslâ ihtimal verilemez. Hem de meselâ ustura gibi keskin bir âletle değil de sakal düzeltmeye yarayan âdi bir makasla.

2 — Esasen yukarıda bahsi geçen resmî rapor birçok bakımlardan şayan-ı itimat olmaktan uzaktır.

a — Rapor usulüne göre tanzim edilmemiştir. Bu cinayetin baş faili olan Hüseyin Avni Paşa, cesedi muayene etmek isteyen doktorların başında elinde kılıcı olduğu halde dikilerek, son vak'anüvislerden Abdurrahman Şeref Bey'in ifadesine göre: «Bu cenâze, Ahmed Ağa, Mehmed Ağa değildir, bir padişahtır. Onun her tarafını açtırıp size gösteremem» demiştir.

b — Bu tehdit sebebiyle cesedi iyice muayene edemiyen doktorlar, sadece kollardaki yaraları tesbit ile iktifa etmiş ve Hüseyin Avni Paşa'dan korktukları için «intihar» kelimesini tamamen mesnedsiz olarak zikretmişlerdir. Hattâ Marko Paşa gibi bazı doktorlar, raporu cesedi muayene etmeden imzalamışlardır. Buna mukabil bu muayeneye iştirak eden doktorlardan biri «intihar» kaydıyla raporu imza etmek istemediği için derhal Trablusgarb'a sürüldüğü gibi saray doktorlarından bu şartlar altında müstenkif kalmayı tercih eden Ömer Bey (Paşa) ise Hüseyin Avni Paşa tarafından hakarete maruz kalmış ve derhal oracıkta kordonları sökülerek askerlikten tard edilmiştir.

c — Raporda vak'a mahallinin durumu, cesedin görüldüğü şekil, orada bir mücadele geçip geçmediğini tesbite yarayan emâreler, cesetteki elbiselerin yırtık ve lekeleri ve buna benzer hadisenin hakiki mahiyetini tesbite yarayacak unsurlar belirtilmiştir. Halbuki bu gibi hallerde gerçeğin keşif ve tesbitine yaraması ihtimaliyle en küçük teferruat bile raporlara geçirilir. Ve ekseriya da cinayetleri ilk nazarda dikkati çekmeyen küçük delil ve ipuçları meydana çıkarır.

d — Vak'a ister intihar, ister cinayet olsun bu gibi hallerde rapor tanzim edilmeden nâşın yerinden kaldırılmaması adlî tıbbın vaz geçilmez bir kaidesidir. Halbuki Sultan Aziz merhumun nâşı, vak'ayı müteakip her nasılsa doktorlardan evvel hadise yerine gelen Hüseyin Avni Paşa tarafından kaldırttırılarak Fer'iye Karakoluna nakledilmiş ve buradaki kahve ocağında ottan bir şilte üzerine atılmıştır. Bahsi geçen rapor da işte burada tanzim edilmiştir.

Karakola götürüldüğü zaman bile henüz ölmemiş bulunan merhumu kurtarmak için doktorlar tarafından hiçbir tıbbî müdahale yapılmamıştır.

(Devamı var)

millî sanâyide
UĞURGÜL

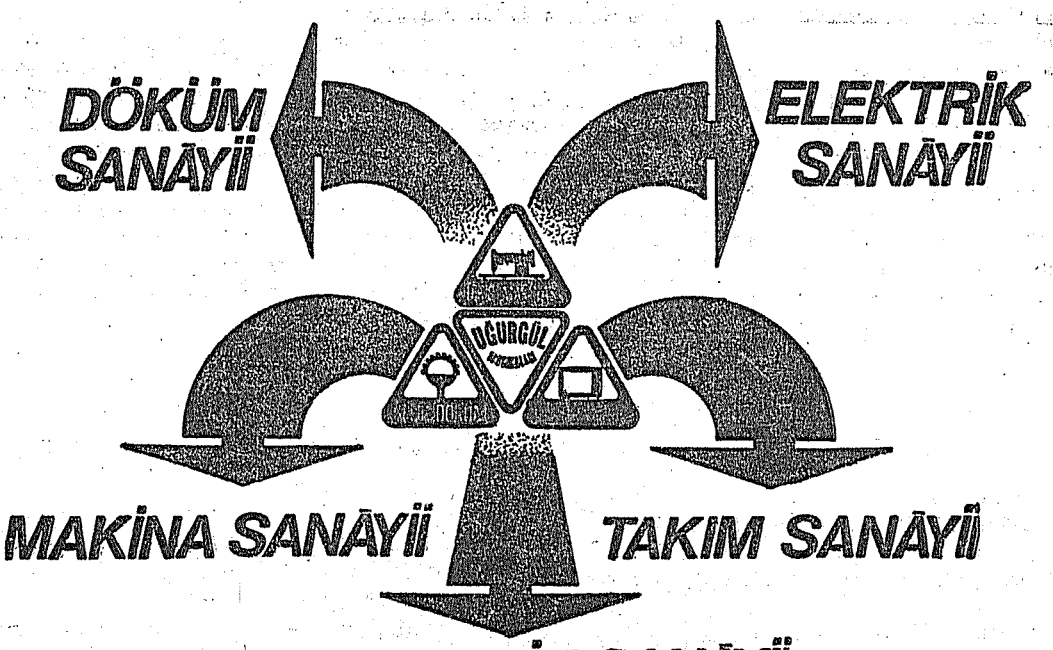

ELEKTRONİK SANAYİİ
sanayide uğurgül lider

FABRİKALAR

1 — Validesuyu Cad. No. 1/1
KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad.
No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ

Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ

İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı
Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad.
Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe
Ap. Asma Kat Tel : 22 225 ADANA

SAHNE-İ SİYÂSETTE İPLER VE PARMAKLAR

ADESE
MEHMED SAFFET

Ahvâl-i siyâsiyye öyle görünüyor ki iyice kızıştı ve karışdı.

Acaba?

Evet, bu «acaba» ile, kızışıp - karışma ihtimâlinin olmadığına da hayat hakkı tanımamız lâzım geldiğini ortaya koymakdan, neye çekinelim?..

Biz, hâdiselerin seyircisiyiz. Siz hiç kukla seyretdiniz mi?. Hah, Ankara'da oynanan bu oyunların, sahnede oynananlardan farklı yeri neresi?.

«Allah Allah, nasıl olur?» diyeceksiniz.

Bu iş bal gibi olur.

Olur ne demek efendim, oluyor işte amma gören göz ile bakamıyoruz belki...

Sahnedeki oyunları lütfen hatırlayınız. Oyunun, kızışıp karıştığı bir sahnesini seyretmiş olunuz. Tam bu esnâda, nasıl da heyecanlanıp, «Acaba şimdi ne olacak?» diye, zihninizin sualler yoğurmaya başladığını hiç hissetdiniz mi?..

O halde?

Evet efendim, gözleriniz, sahneden bir sürü hareketleri beyninize gönderiyorken; kulaklarınız, sâdece sahnedeki kuklaların seslerini zihninize sevkediyorken... Evet böylece, sizin bütün dikkatleriniz sahnedeki kuklaların o andaki manzaraları üzerine teksîf edilmişken...

Evet efendim, sizler sâdece bir seyirci iken, oyunun nasıl biteceğini evvelden nasıl kestirebileceksiniz?..

Siz oyunu seyrederken, sahnedeki kuklaların al takke ver külâh hora tepişine pür dikkat kendinizi vermişken, acaba dikkatiniz, iplere ve o ipleri parmaklarının ucuna raptetmiş olan perde arkasındaki san'atkârları nasıl süzecek?

Sahnedeki kızışıp karışmalar, gürültü patırtılar, sizin dikkatinizi, takmış peşine gidiyor.. Bu esnada sizin zihninize ne iplerden, ve ne de iplerin bağlandığı parmaklardan bir idrâk, bir mesaj gelecekdir..

Sahnedeki kızışıp-karışma, size göre vardır!...

Kuklaları oynatanlar için ise, oyunun tamamlanması ve istenilen neticenin istihsâli için, o gürültü sahnesinden geçmek icâbetmektedir!..

İşte bunun içindir ki, kuklaların eli biribirinin gırtlağını sıktığı bir sırada sizin kalp atışlarınız ve nefes alıp verişleriniz değiştiği halde, ipleri parmağında bulunduranlar son derece rahatdırlar...

Demek oluyor ki, «ahvâl-i siyâsiyye iyice kızıştı ve karışdı» dedikden sonra, bir de «ACABA» diye sormakda haksız olmasak gerek...

Her sahne oyunu, iki saat üç saat devâm etmez.. Bazısı vardır ki elli sene, bazısı vardır ki yüzelli sene devâm eder! Her sahnenin sathı, yüz - ikiyüz metre kare de olmaz; 776 bin kilometre karelik sahneler, de vardır.. Dünya

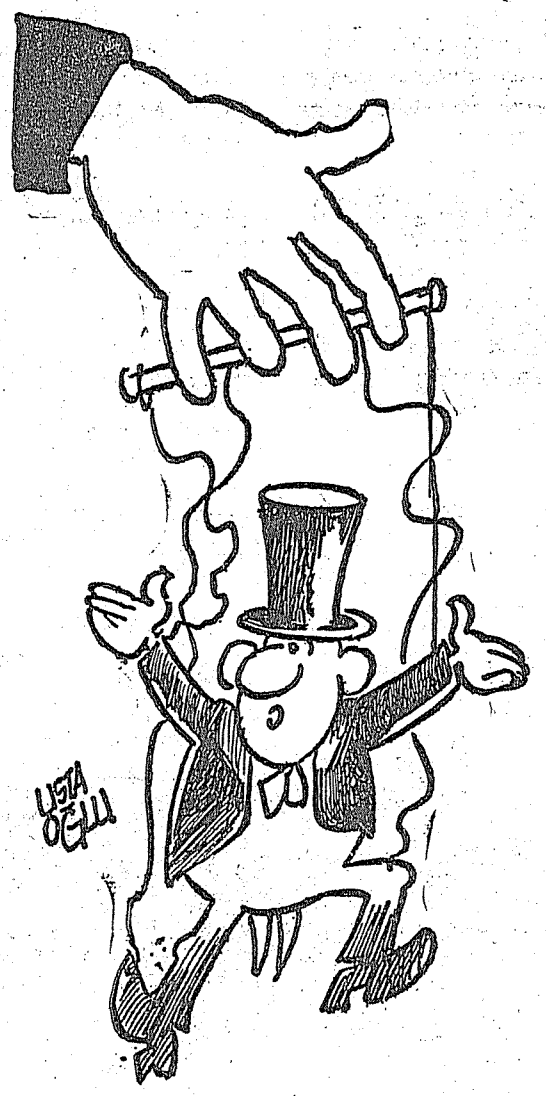

çapılar da vardır...

Daha neler neler vardır!..

Perde arkalarında ne mâhir parmaklar vardır!.

Ne ipler vardır ki, ipsizlerin parmaklarındadır!

Ne seyirciler de vardır ki, sahnedeki oyunculardan birinin rolüne vurulmuş, onun hayranı olup çıkıvermişdir.

HAYALLERİN peşinde HAYALLERLE savunmak bile, bazen bir ülke çapında olur; bir kavim, olduğu gibi değilse bile onda dokuzuyla seyirci olup çıkar; lâkin gelin görün ki bunun farkında bile olmaz!..

Bazı seyircilerin dili falan oyuncunun falan rolünü anlata anlata bitiremez. Aman efendim o ne müthiş yiğitlikdi!» der. «O ne mükemmel bakışdı öyle!..» diye söylenir...

Halbuki, iplerin, ne o iplerle kuklaların o müthiş yiğitliklerini (!) sahneleyen parmakların hiç sözü edilmez!..

Çünki o ipler görünmez; çünki o parmaklar perdenin arkasında kalmışlardır..

Sahne iyi ışıklandırılmış, kuklalar iyi giydirilmişdir.

Kuklaların da kuklaları vardır...

Kuklaların kuklalarının da kuklaları vardır!..

Sahnedeki mevzû, siyâset, riyâset, hükûmet, şekâvet, adâvet, harâret, niyâbet, cümhûriyet, masoniyyet de olabilir.

Zavallı seyirciler de rollere kapılmış idâre olup giderler.. Sürüklenirler âdeta. Oyun, teshîr etmişdir seyirciyi ve sürükler..

Demokrasi, lâiklik, seçim, sanduka, hürriyet, sahnelerinde alkış patlatan olması için, seyircilerin her türlü hissiyâtını okşayıcı roller pek mâhirâne oynanır..

Hükûmet düşdü düşüyor, sahnesinde yürekler ağıza gelirken, bir başka tarafdaki seyirciler de zurnalarını üfürmeye hazırlanırlar!..

Sahnede, onlar - onbirler peydahlanır.. Bunların yiğitliği göze batsın, vatan kurtaran aslanlar olsun istenir. Deklerasyonlarının ilkeler, ülküler, atam çok yaşa gibi bölümlerine ağırlık verilir...

Sahne-i siyâset, işte böylece çalışır durur...

Ankara çapında, Türkiye çapında, Avrupa çapında ve Dünyâ çapında rollerin oynandığı sahneler vardır..

Rollere yani hayallere ümit bağlamıyan seyirciler de mevcûd olmakla beraber, azdır....

Dikkatleri sahneye değil, iplere ve parmaklara çekenler çok azdır..

İpleri ellerinde bulunduranlara rağmen, sahnedeki rolleri beğenmeyip oyuna haricden müdâhale edenler de yok değildir. Bu ise, oyunun plân üzre devâmına mâni olduğu cihetle, ipleri oynatanların canını fenâ halde sıkar...

Bunun üzerine araya bir perdelik, iki perdelik, kısa devrelerle yeni roller sokuşturulmıya çalışılır. Bir deklarasyonluk iki koalisyonluk şeyler...

İplere ve parmaklara dikkat..

Sahnedeki oyunlar ne kadar nefes kesici noktalara bile varsa, bunların çekiciliği ve sürükleyiciliği bizi teshir edememeli... İpleri oynatanların, oyunu hangi nihâî gâyeyi elde etmek üzere sahneyi işgâl etdikleri üzerinde durmak münim..

Oyun seyretmek üzere sahneye çakılı gözlerden, oyunculara merbut kulaklardan Hakk'a sığınıla..

Oyuncuların onda dokuzu, aynı parmaklara bağlı olarak sahnedeler..

Sahnenin altı üstüne de gelse kulak asmayın. Çünki bu bir oyundur. Biz bize düşeni, seyirci olarak aslâ yerine getiremeyiz.

Sebil

herşey nak için
Haftalık tarafsız. siyâsî edebî tarihî gazete
Yıl : 3, Sayı : 105 /-FİYATI BEŞ LİRA
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu: 204 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası: 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
Political and Literary Weekly
An independent Muslim Historical,
Representative of Germany
33 Braunschweig Ekbert Str. 24
Phone : 0531 - 85033
Postscheckkonto Nr. 37938 — 300 Hannover
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
P.O. BOX 808 İstanbul TURKEY